

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

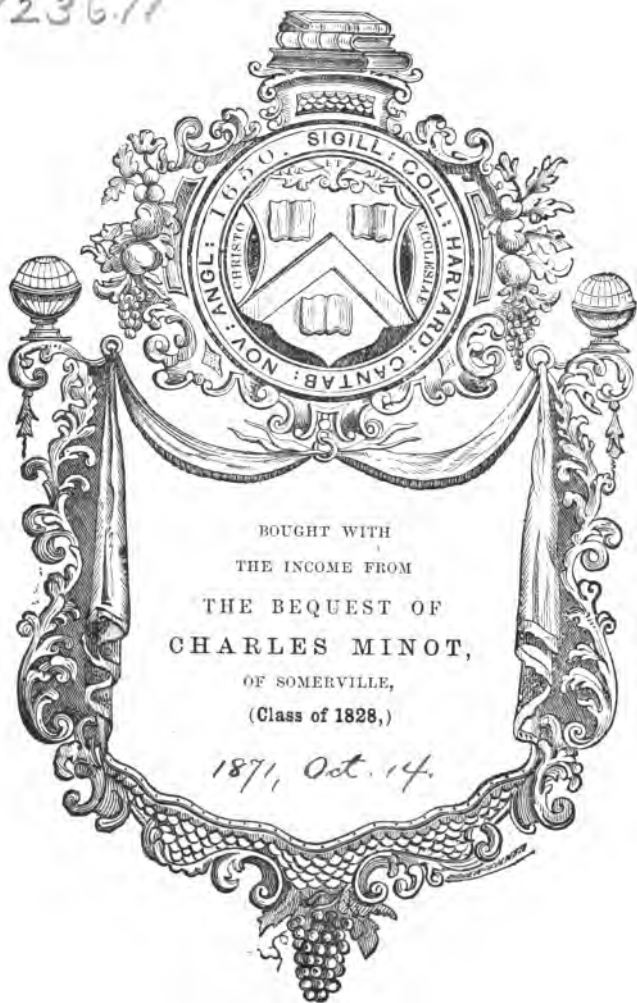
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

27236

11

Harvard College.
1825.

34-159 3ª ser
2
27236.11

České národní

h i s t o r i e.

Johann von Sillars.

~~~~~  
Obětugemí Wám lásku y naděgi  
Kutěchy spolku Wám, též žerty newiané,  
Kusťipků weselých, hlasytého y  
w nárobu smjchu.

~~~~~  
c W Praze 1825.

R dořtánj y Karla Bartha.

1944

[illegible]

Wasse Excellency !

Abh toto vlastenské podniknutí, které Wasse Excellency Samu za svého prvního původu čítá, wysoce ctěným gménem Wasse Excellency ozdobiti, a ge za nowý důkaz horlivého snažení wšsem ctěného přednosty země, — zachowati české vlasti wše, co gegimu přítomností a potomstwu z minulosti důležité a přigemné bytíby mohlo, — geho prvnímu twůrch samému neuvctiwěgi obětowati směli; to spogené s tou naděgi, že swým českým křaganům přigemný dar podagi, bylo to nehcilegssí powzbuzení a ta nehkřásněgssí odměna, giž sy wydawatele těchto národních písni žádati mohli. Wznawagijt srde-

čně povinnost svou, aby za ni své nehovra-
cnější díky veřejně vctivě vyřkli.

Abyste pak Váše Excellency toto podniknu-
tí a vctivé obětování, gažžto nový důkaz
národní vděčnosti za toliké vznesené zásluby
pro Čechy milostivého vzezření za hodné vžna-
ti ráčila, jest nevyšší žádost a neponiže-
nější prosba

Vydatelů.

P ř e d m l u w a.

Geho Excellench Nejvyšší Pan Purkrabj Království Českého, gjmž nasse milá vlast gačožto gebnjm z swých nejsslechetněgšich Synů rovněž tak honosyti se může, gačož gemu za tolikere dobré w zemi, které maudrým vlastenským snaženjm geho gjž dosaženo gest, a potud každodenně se dosahuge, wděčnosti zamázána býti musý, gjž předběma léty způsobil zbjrku Českých národních písni po wšech krajích Království nasseho. Wydawatelům bylo milostiwě powoleno povžiti gj, a ona byla základem zbjrky této, gestto pilným paběrčowanjm znamenitě rozmnožená milownjkům zpěwu we zvučné Čechy tuto se podává. Národní písne gsau památky hystorycké. W nich se wnitrnj swět ná-

robu rozvíjí, a zpytateli k duchovnímu spatření ve pravdě své předkládá. Bše co nad to výše tráfowěda požaduje, vymezeno gest z oboru gegich. Gsaut prostě polní kwitky, nikoli pať nádherné kwětiny vměle ztížených zahrad; gsau dítky minulých radostných časů, které w tiché mjrnosti kwetau a zawánj, ani škwělostj a blýškawostj barew nevrážejice, aniž prudeau mocnau wúnj omamugjice. Bětšj byl gich náležj dáwným stoletjm, mnohé taž nowěgšjm časům. Weršowánj wenkowštého necwičeného lidu w Čechách pozůstává gestě wždy we své prwotilé neljčenosti. Mnohokráte stává se přecházka w myšljkách do cela giného smyslu, hobjli se gen poslednj slowo slabikami swými ke skonánj předešlého werše. Gestť to básněnj nejstaršjch pastýřských zpěwáků we wšech národjch, zwlášt gazyka slowanštého, genž z ohledu na wstawenj své slušně za nejstaršj, krom hebrenštého a řeckého, může bržán býti. Nebude tedy rozumný štetitel této zbjrky wenkowštých starožitných pjsaj nassj wlaštj patřiti na wznesený let obraznosti aneb na prawidla prozodně cwičenosti; alebrž gich nepřetwáženau prwotilau sprostnosti barwiti se, a prawowlastenštých neporuffených modulach zpěwu pozorowati, to gest horlivému wlastenchj tjm libezněgšjm pěnjm.

Se zmatku přitomnosti, kde přecvičením téměř
 všudy známých národnosti den co den více se tratí,
 a osoblivé tvárnosti národu na duchu y na těle
 vždy více zacházegj, musj vše, co k tomu směřu-
 ge, aby se tvar a způsob dárnovělosti do potom-
 stva v celosti přenesly, velmi milé býti. To gest
 dílem aučel chvalitebného snažení národních muzej,
 mezi nimiž zvláště naše zdárného zniku nabývá.
 To byl wydawatelů hlavní a gebný ohled. Nale-
 zeli dobrá vůle gegich, podati traganům svým dar
 v tomto ohledu vzácný, lašťavého uznání, budeť
 ghm nehmilejší náhradou za všecku práci a au-
 traty v gegich podniknutí.

Podobnost mnohých nápěvů, z nichž někteří gen
 opakováním býti se zdají, nevšla ovšem pozoru
 wydawatelů. Tento nemnohé zvukem příjzněné té-
 měť na též způsob znějících noty byly tak, gať gsau,
 ponechány, dílem pro pohodlnost zpěváků, dílem že
 tyto zpěvy a noty od dlaných časů syce gedny a
 tytéž pozůstaly, gegich slova všat každodenně mě-
 něna, a od dávná zpěvu zhova přiměřována,
 zapomenuta, opět vynalezena, a pať zase smíšena
 byla, tak gať tomu náhoda chtěla. Též osud mě-
 ly zaroveň nápěvy. Všat co nemožněgi věrně
 sepsány, gať se vůbec zpívají, a mají všecky ráz
 svého slowanštěho domowa na sobě. Stověž tak

nevšsko wydamatelům ono sem tam wysřtategich se nepravé prozodnyčé rozporženi. Do gšau podstatně wřtwary hudebnijho obrazu, gichžto ponaprawowánim by gich zpřsoba půwodnj giž nepozřstala. Do též platj zvlášťtē o němečto-česřých piřnjch. W řtčy gest počet sylab často nestegny, a zpřwál musř brzy několik nót zdwognásobiti, brzy zas giné řtahnauti, aby nápřw textu přiměřiti mohl. Prawopis, gehož tu wesřřz vřžito, dořti wěrně maluge známřy gegich nářtčj. Dokonalosti nelze tu očerkawati, zvlášťtē an řádny řpis cesřy w tom gesttē neprořřstil. Dle rozličnyř němečřých hranic, řbe tyto piřně řjlem názwuřkowé řausednjř nápřwů gšau, gest w nich podstatny rozdřl; wesřřy ale gšau v němečto-česřých wesřičanů domowem. Woněmadř ostatně č e ř ř e pi ř n ě a tance řebrati hlawnj aučel byl, buďteř tyto němečto-česřé gen řa přřdawet powařžowanř. Ře mnohé nápřwy pro zpřw wslani mřřřo řostaweny gšau, mohlo řnadno odstraněno býti, řdybřřchom byli co giného, mimo řám nápřw bāti řřtěli; pozřřřřamugice to řjbořři zpřwāřa, aby řažděmu gednotliwěmu zpřwu přiměřeny řon pobložřl.

Wřněřte se ředy zpřwy tyto do řwěta řesřého, a řasřawěho přřgetj řy nabuřřte! — Řyřřby nāřřledugich řlowa wāřženěho wlastensřřého řpřřowatele o nāřřřch řasřřch neplatřla!

Cuicumque inest vere patria mens, et patrius cantus saltusque placebit; sin minus, movebit nauseam. Quod cum ita sit, paucissimos nunc patriae amatores veros licebit numerare. Mos bohemicæ cantandi et tripudiandi exulat penitus urbibus, et proh dolor! et magna pagorum parte. Simiarum instar saltitant Bohemi germanice, anglice, scotice, russice, hungarice etc. tantum non — bohemicæ. Cur? — quia sunt filii majorum (qui quondam in Europa maximo fulsere splendore) degeneres, et fere jam oderunt, quodcumque patriam olet.

Multi vanitate seducuntur, juniores praeprimis, ne moris praedominantis dicantur ignari, exotice canentes saltant.

Quia vice versa actus externos agere in sensum internum nemo dubitat; auctis, quae in patriam mentem influunt, augebitur numerus Bohemorum nomine et omine.

Nunne proderit nisus in provehendo Czechico cantu et saltu? —

(Sedentážbý, komuž mysl vlastenská přirozená gest, oblibuge také vlastenský zpěv a tanec; komuž ta chybí, tomu vzbuzuge osšklivost. Dím se stá-
wá, že nyní velmi málo pravých milovníků vlasti napočítáme. Způsob český zpjwati a tancowati stěhugé se již z měst, a ó žel! y z wětšijho dílu wesnic. Gato opice stáčj Češi po německu, anğ-
licku, šotsku, rustu, wšersku cc. gen ne po —

čestě. Proč? — poněwadž gsau synové ob předků
swých (kteřž se někdy w Evropě nenwětšji sláwan
stwešli) odrobili, a téměř giž nendawiděgi, coholi
wlastj zawánj.

Mnohé zawodj marnost, obzwláště mladšji;
aby se neřešlo, že panugich mody neznagi, po cy-
zojemstě zpiwagice tancugi.

Poněwadž ale ničdo nepochybuje, že gebnánj
zewnitěnj na wnitěnj smysl aučineš má: tedy s
rozmnoženim toho, co na wlastenskuu mysl př-
sobj, rozmnoži se též počet Čechů, gménem y
stutkem.

Prospěgeli pať snaženj k rozššřenj Čestěho
zpěwu a tance? —)

W Praze w prosynch 1824.

Wydawatelé.

1.

(Menuet starých Čechů, při kterém sobě zpívali.)

Abý nás Pán Bůh miloval,
Přijchý odpustil, nebe dal la la la — — —

2.

Giž nebudaš wjc ty časý, které ginby bñwalo,
Giž se nebudem tať mjiwat, gať se nassi mjiwali.
Den swět zlořečený, celý přewrácený,
Wjdyť to nebñwalo tať, tať gať teď naopať.

Kde gsy geben z starých Čechů, pohleď drobet z Erchowa,
Wjm, žebys raděgi řekl: že vmkeš zase znowa.
Tať se nynj plete w tom zmateném swětě;
Nebñwalo ginby tať, tať gať teď naopať.

Zášty, wjry, wptjmnosti ani gistra nebautná;
Uno, nynj gen panuge samá faleš posautná.
Kdo s toho, ten s toho, ne málo, než mnoho.
Wjdyť to nebñwalo tať, tať gať teď naopať.

Mozum lidšć na se beře, co wneſti nemůže,
 Nepřeměťj dobrým loktem na ſwém těle ſwé káže;
 Gať ſe zdá, tať ſtřij, nebť třeſi neb chybí.

Wžbyť to nebýwalo tať, tať gať teď naopať.

Na Pána Boha ſtarého mlabj zapomjnagj,
 Tať gaťoby ani nebyl, mnozý giž za to magj;
 W mysl nenapadá, že ſmrt hlawnj křij má,
 A že zaš obrátj tať, pať wſſecko naopať.

3.

Zelený hág, Přibramſký rág,
 Se w něj ſtudánka, a w nj Andulka;
 Potěſſim ſe, potěſſim ſe.

Skřz ſedm let ſlaužil mi ſwět;
 Nynj gen pár hobin, wznámám a wibjím:
 Že geſt gen ſwět ten marný ſwět.

Ten ſedmý roť přigď na můg hrob,
 Tam nagdeš koſti mé w koſtnicy ſložené,
 Hlawu ſhnilau a oblezlau.

4.

Gá mám žežhuličku, můg zlatý Honžpěću,
 Gá mám, žežhuličku mám.
 Přigď ſe mě můg milý,
 Geſtli ſe ti libj.
 Gá ti žežhuličku, můg milý Honžpěću,
 Gá ti žežhuličku dám.

Já mám holubičku, můj zlatý Honzýčku,
 Já mám, holubičku mám.
 Přigď ke mně z večera,
 Když bude zavřena,
 Já ti holubičku, můj zlatý Honzýčku,
 Já ti holubičku dám.

5.

Chytil táta sogku,
 Chytila máma taky,
 Chytil táta, chytila máma,
 Chytily všedky děti,
 Sogka nevlétj.

Tato píseň se opakuje ještě pětkrát, než že se na místo
 chytil táta zvířá zabil, šel bal, pek, krágel,
 papal táta sogku.

6.

Vtjkej Káčo, vtjkej,
 Honj tě kocaur divokej;
 Káča vtjká co může,
 Kocaur gi chytil nemáže.

Vtjkej Káčo ještě wjc,
 Kocaur ti šočj na střewjc;
 Káča vtjká ještě wjc,
 Kocaur přede šočil na střewjc.

Hodnau ženu mám,
 Nechubim se wám,
 To ge hodná hospodyně;
 Kde sy smyslji tu sy sedne,
 To wám powjdam.

Studenau wobau
 Chlěb zadělává,
 On gi žištává gačo brus,
 Nesmjim ho dát žádnému kus,
 Mně winu dáwá.

Že prep gsem břiwi,
 Nastijpal křivoy.
 Že má k chlebu rowny býti,
 Přitom také pěkný býti,
 Z toho mne winj.

Pořádnost v nás,
 Ta není v wás,
 Jeden střevje pod latwch,
 Druhý w řezach stolicy,
 To není v wás.

Co wám wje powjm,
 Bilá gač lomjn,
 Sučnj nosj k gedné straně,
 Od šátku čyp na rameně —
 Wje wám nepowjm.

8.

Na tom nassem dworě
 Wšečo to krákoře,
 Y ten kóhaut.
 Nemůžu na tebe
 Má zlatá Andulko
 Zapomenaut.
 Strašatá šepice
 Wjley kóhaut,
 Nemůžu na tebe
 Má zlatá Andulko
 Zapomenaut.

9.

Co pať ti nassí dělaji,
 Že se nám ženit nedaji.

10.

Čtyry koně gbau támhle za wobau,
 Pro mau nymilegšši támhle za wobau,
 Čtyry koně gbau pro mau milau.
 Dwčák wzal kudličku,
 Slaupnul owčičku;
 Bubnowat budau,
 Až pro ni pūgdau,
 Pro mau milau.

Přetagni a maubři saubomé Boží
 Gsau nasseho štěstí neplepsi zboží.
 Řidi si sňaubiti tebe newěstu,
 Mělas dosti k tomu drsnatou cestu.

Litalas blauby čas přes hory boly,
 Předee gsy přilítla do mé komory,
 Mé srdce náchylné ta komora gest,
 Wzdáwemy Libunko spolu Bohu čest.

Gestě se s panenským wěnečkem potěš,
 Wstaf za něj brzyčko čepečet wezmeš,
 Twůg ženich z náwodou dá geg přinesti,
 Winssuge ti k němu sto tisíc štěstí.

Ztratila gsem pantofliček we pšenicy,
 Ztratila gsem pantofliček w žitě,
 Hledy ty ho můg Amante, hledy,
 Gať gest byl můg pantofliček nowy.

Hleďte gať se hněwá mřcha uauraní,
 Hleďte gať se hněwá, že gi nechcy;
 Snaby nebbala, wy mládency,
 Abych za ni chodil we dne w noci.

13.

Pod okénkem stáwáwal,
 Almužníčku žádáwal,
 Dey mi holka almužnu,
 Nebášli tať hned vmřu.

Nežbych dala vmřiti
 A snad z tebe hřích mjiť ;
 Tu gi , tu gi , tu gi máš,
 Pomodli se Dččenáš.

14.

Nerobáwey se má panenko , až ti bude sto let ;
 Až ti zuby wyypadagi , nebudau tě bolet.

Sela čocku na wessjčku , sela taky oweš ;
 Nerobáwey se má panenko , až ten oweš požneš.

Až giž bude kopuleťá , gessťe se chce wdáwat ;
 Nerobáwey se , má panenko , mušjě koljbáwat.

15.

Leť ty ptáčku přes ty lesy,
 Pozdrawug tam mau milau,
 Aby na mne nečekala,
 Že giž mám zase ginau.
 Čekala gsem, nespala gsem,
 Čekala gsem na tebe,
 Nemůžu být, můg holččku,
 Nemůžu být bez tebe.

16.

Ty Messenřš kofeljeřtu,
 Stogiř pěkně na wrřjeřtu,
 Wycházegi panny z tebe
 Gako Angelowé z nebe.

Má matičko oženjm se!
 Múg syndětu ossibjě se.
 Má matičko neossibjm,
 Wždyť ge hežká, wždyť gi wiwjim.

Za gebna ge neypěkněgřři,
 Za bude má neymilegřři,
 Za ge hežká, tu sy wezmu,
 Lepřři niřbř nenaleznu.

17.

Nepřugbu gá hágem bál,
 Kudy owčář owce hnál,
 Přugbu radřři splnicř,
 Potkám hežkau bjwčicř,
 Rdyby mně gi Pán Báh dal.

Wy panenky hežky gřte,
 Která semnau přugdete?
 Gebna sedne na řoně,
 Druhá sedne twědlé mne,
 Pěkně se powezete.

18.

Nic nebbám, gen tdyž mám
 Pod okny zahrádku,
 Nic nebbám, gen tdyž mám
 Pod okny štěp:
 Gsau na něm gablička,
 Trhá ge Ančička,
 Gsau dobry, gsau sladky,
 Gsau gako mek.

19.

Kdybych já věděla,
 Že budeš mág,
 Ten červený štátek
 Tenby byl twág.
 Ale že já to wjm, že nebudeš.
 Darebně ten štátek spjnit budeš.

20.

Wdybych gsem ti říkávala,
 Že ta láška nenj stálá,
 Ba dubem, pod dubem
 Že my swogi nebudem.

21.

Ba wraty, za wraty
 Sliškali nám kabáty,
 Sliškali nám střewjce,
 Pobraли nám čepice.

22.

Hopša hejsa, ztratila wěneček,
 Hopša hejsa, ztratila wěnec.
 Ztratila wěneček, dostala čepček,
 Hopša hejsa, ztratila wěnec.

Tu máš, giž máš, co gšy chtěla mjt,
 Tu máš, giž máš, co gšy chtěla mjt;
 Dostala gšy muže, kdo paš ti pomůže;
 Tu máš, giž máš, co gšy chtěla mjt.

23.

Do Wrsšowic cesta samý getel, samý getel,
 Student po nj běži gakby letěl, gakby letěl.
 Počkej holka, sedni sy ke mně doš,
 Dám ti pytlík peněz jako stobolu.

24.

Kdybys měla má panenko stobolu,
 A gá genom roztrhanau halenu,
 Nebudeš má, nenj možná,
 Ani ti to má panenko Pán Bůh nedá.

Kdybys měla má panenko sto owec,
 A gá genom roztrhaný praporec,
 Nebudeš má, nenj možná,
 Ani ti to má panenko Pán Bůh nedá.

Kdybys měla má panenku tím tvjce,
 A gá genom roztrhany střemice,
 Nebudeš má, není možná,
 Ani ti to má panenku Pán Bůh nevá.

25.

Ble matičko, gle,
 Brandeburec jde,
 Magi velký čepice,
 Chytěgi nám šepice.
 Ble matičko, gle.

26.

Když se šewcy ženili,
 Na swabbě jsme nebyli,
 Ani mistr ani gá,
 Ani naše mistrůvá.

27.

Řekni, řekni, řekni gi,
 Ať se wdává gestli muže,
 Řekni, řekni, řekni gi,
 Ať se wdává, muželi.

Ať se wdává, gestli muže,
 Gestli vmi živit muže.
 Řekni, řekni, řekni gi,
 Ať se wdává, muželi.

28.

Wjbyły gsem ti tšćawala,
 Holko proklata,
 Kdž mne nechceš poslechnauti,
 Wem sobě tata.
 Gá se tata kogim,
 A o něg nestogim,
 Coby řekl táta.

29.

Pogď, pogď, pogď, gen mne wyprowoď.
 Wyprowoď mne do hágečku,
 Tam ti powim, mŭg holečku.
 Pogď, pogď, pogď, gen mne wyprowoď.

30.

Co to máš Andulko,
 Co to máš za čelo,
 Gať gsem se ho dotekl,
 Šneble se zardělo.
 Budem se milowat
 Dob zeleným dubem,
 Budem se milowat,
 Až mŭ swogi budem.

31.

Káčo, Dŭro, pogď domŭ,
 Dal se ti Janek na wognu.
 Nechť se dal, ať se dal,
 Proč sy to do hlavy wzał.

32.

Wy gste pane Petře , wy gste,
 Ossidil gste mne čistě.
 Dal gste mi ženu malíčkau,
 Gá gsem gi zablil paličkau.

33.

Eska židovka do Slaného,
 Nesla žida opilého ;
 Žid se smál
 Až přestal.

34.

Masse Káča husy pekla,
 Spálila sy kolena ;
 Poslete gi pro doktora,
 Ať se na ni pobírá.
 Doktor kraitj sřau hlavu,
 A dáwá gim tu radu :
 Aby genom nemeřřkal,
 Běželi gi pro bábu.

35.

Nechodjwey do háge , do háge , do hágečka,
 Matrháš tam lupenj , lupenj , lupenjčka ;
 Gá gsem se tě neprosyl,
 Proč tě zamnau peř nosyl,
 Trhalas tam lupenj , lupenj , lupenjčka.

36.

Hyberňácy gsau Eliňácy,
 Ehlamstagi gafo čunčata,
 Gsan Eliňácy.

37.

Gá do lesa nepogebu,
 Gá do lesa nepügdu,
 Kdyby na mne hágný přišel,
 Dnby mně vzal sekeru.

Sešera ge za dva zlatý,
 A topírko za tocal,
 Kdyby na mne hágný přišel,
 Dnby mně to všechno vzal.

Nežbych gá gi hágnému dal,
 Dám gi radši myšlivoey,
 Myšlivoec má hezkau dceru,
 A hágný má opicy.

38.

Wžkázal mně mláď mlhý,
 Že se na mne hněvá;
 Že mně ani na vlasy
 Pozdravenj nebá.

39.

Zahragte mi mau
Lito = Litoměřickau.

40.

Počkej powjm na tě,
Žes byl na salátě.
Má panenko nepowjdey,
Řekni : že byl někdo giney.

41.

Stál gsem tam na paroláčí,
Smál gsem se nassj Káčí,
Že má černo kolena,
Abý sy ge vmyla.

Esel Granta mezy Granty,
Sijel Kabát kaupil Karty;
Lepšj Karty než Kabát,
Mážeme sy s nima hrát.

42.

Lauka , lauka , lauka , lauka zelená,
Když slunce vychází,
Holka se prochází,
Lauka , lauka , lauka , lauka zelená.

43.

Břitele velkého Řehoře svatého
 Dnes my žáci slavnost máme,
 Radost magic z toho.

Kdo své děti miluje, veď je k dobrému,
 Ten své děti dý do školy,
 Ať se vějí tomu.

Pakli děti nemáte, na papír nám dýte,
 Pro geben ěroš nebo pro dva
 Ěhudj nebudete.

Ěstli nám nic nedáte, a náš rozhněváte,
 Všedj hrnce roztlučeme
 Ěo v polce máte.

44.

Přesřkoda mé swobody,
 Kam se dýš mé hody,
 Než gsem gessť ženu mři,
 , Ěhodywal gsem kam gsem ěřť,
 Ěž nesmjm do hospody.

Přimyley doma sedat,
 Wygbešli, dá ř hledat,
 Neb řa tebau sama gbe,
 Domř ř ř přivede,
 Blým řubem bude řekat.

Ráno gi dřijw! seřey,
 Chceřli mjt oběd měřey;
 Popolednj der peřj,
 Abyř dořtal wečeři,
 Bařáklu se neleřey.

Práwa gřau mně žimenřřena,
 Peněžy přeřlacena.

Kdo řy gi wzał na hřblo,
 Ten má na řobě řrblo,
 Rozkoř má geřř žmařena.

45.

Zaplať mně ředláče řluřbu mau, gá řlauřit neřbuda;
 Wčera mně wřkázala má milá, gá se řenit budu.

Ředm řet gřem v wář řlauřit, nř gřem wám neřtratit;
 Genom ten mřžerný žářolnjř, ten gřem wám zaplatit.

Řtobola ge práždna, řřřhána, řwřř se řřřze nř,
 Gařo to rořřčko w tom poli, řbyř neni woranř.

Řo pař ge to řa woranř, bez pluhu, bez řoni,
 Ředna řař řřřř řoni, žlatě potěřřeni.

Řtoba řa řřřř řřřř řřřř do nř řeře,
 Řo ge řa řřřř řřřř řřřř řřřř řřřř.

gřřř řřřř řřřř,

řřřř řřřř řřřř.

46.

Nynčko ge sebláček pán,
 Když drží w hospodě džbán,
 Prawj, nechcy pivo,
 Chcy kóštomat wíno,
 Lepši gest přede wíno,
 Nežli darebné pivo.

Šenkýřka běží w řoku,
 Nese džbán wína z lochu,
 Gestli mu zasmákně,
 Nedyť sy křť propláchně.
 To třebaš w gednom rázu
 Wytáhne deset mážů.

Šenkýřko pro wíno běž,
 Mám chřtán suchý, tomu wěť ;
 Dblíj dost platí,
 Dostal gsem sto zlatých,
 Za pár strychů pšenice,
 Můžu nosyt opice.

Šenkýřko na mau kussi
 Dnes chcy wtopit dussi,
 Než fůru propigu,
 Stokrát se opigu,
 Mám kuráž w rožumnosti,
 Wčiním pádu dosti.

47.

Trebas gá pole, lauky neměl,
 Předce gsem na světě rád,
 Pán Bůh mně může dát,
 Že můžu mlítovat
 Holku gať karafát.

Gá mřla w Luboči dwa milý,
 Chodili za mnau oba
 Jeden přes druhého,
 Gá nechcy žádného,
 Gá jim odpowěděla.

Jeden má široký lopatky,
 Druhý má spíchatý nos,
 Ge mi neplítěgši,
 Ach mlg nymillegši,
 Že gsy k nám chodjwal bos.

Toho ge mi přede neplítěg,
 Který k nám často chodil,
 Nechť gsem šla kdy chtěla,
 Z hospody, z kostela,
 Wždycky mne wyprowobil.

48.

Gsau, gsau, na potoce tačátka,
 Gsau, gsau, na potoce racy,
 Půdem na ně, wyberem ge,
 S mau panenkau w nocy.

49.

Kočj sedj na kozlisku
 Gede s pánem,
 Łokag stoji za kočárem,
 Pláče hladem.
 Ani sepra, ani wjna,
 Ani w kapce trognisku,
 A wy páni čerta dbáte,
 Gen když máte muzyku.

50.

Když gsem pásal koně wranny,
 Přišla na mne dřimota,
 Dřimo = dřimo = dřimotička,
 Koně mi sli do žita.

Přišel na mne šelma sedlák,
 Toho žita hospodář,
 Co ty šelmo, co pať děláš?
 Že twy koně w žitě máš.

Gá gsem to neráb wdělal,
 Přišla na mne dřimota,
 Proto že gsem se newyspal,
 Byla wčera sobota.

Gá gsem syneč zachowatš,
 Žádný na mne nic newi,
 Genom moge nemilegši,
 A ta na mne nepowj.

51.

Ty bukovský kostelíčku,
 Stojíš na pěkném vršičku,
 Vychází tam panny z tebe
 Jako andělíčky z nebe.

Jedna vyšla celá bílá,
 A ta bude moge milá;
 Jedna byla neppěknější,
 Ta bude má neymilejší.

52.

Rybička ge malý okauneš,
 Rybička ge malý okaun;
 Wčera mne milowal Honzýček,
 Dnes mne miluge dražaun.

53.

Nenechám, posekám ten merklínský háček,
 Aby mi nechobil za mau milau fládek.

54.

Andulko má, pušť mne do komory.
 A gá nechcy, gá tam mám tolarý.
 Gať gsem tě Honzýčku můg zlatý,
 Gať gsem tě offidila,
 Že gsem tě do ty my komůrky
 Honzýčku nepustila.

Andulko má, pušť mne do sednice,
 Gá ti nesu za nocleh střewice.
 Gaš gsem tě Honzýčku můg zlatý,
 Gaš gsem tě ossibila,
 Že gsem tě do ty my sednice
 Honzýčku nepuštila.

55.

Dneš máme w hospodě muzyku, ta náš těšit bude,
 Propigemeli swé peníže, taš nám nic nezlude.

Budme kamarádi weseli, řdyž máme muzyku,
 Napjme se dobrého piwa bezewšeho hluku.

Kdo přigbe k muzyce bez peněz, ten ge chlap barebný;
 Newšimne sy ho šentšř, holka, z kamarádů žádný.

Pročby gme weseli nebyli, řdyž nám Pán Bůh přege,
 Na tom swětě nám dá piwěčko, a po smrti nebe.

56.

Mé zlaté Dolanšě lauky, wy gste mne těšiwaly,
 Řdyž gste mne potěšit měly, wy gste mne zarmautily.

Přesškoda ge mé mladosti, přesškoda mého staru,
 Bych sobě wlasý s hlawy rwal, pomoct sobě nemohu.

Gaš pakbych moh weselým býť, řdyž mne má holka nechce;
 Gašau žalost gá w srdcy mám, může mně wěťit řdo chce.

57.

Nebudu k vám chodjívát,
 Nehcete mně otvjrát:
 Ani oken, ani vrat,
 Nehcete mně otvjrát;
 Nebudu k vám chodjívát.

58.

Gá gsem se pořezal, když gsem kofu brausyl,
 Tyš mně šáteč dala, ránu zavázala.

Darebně Honzščku, darebně k nám chodjš,
 Panjmáma pravj: že nic nepořjbjš.

Když nic nepořjbjm, wždyť nestogjš za to,
 Nebudu wjc chodit ani šlapat bláto.

59.

To ge zlaté poswjcenj, to ge zlatá neběle,
 Máme maso, zas maso, taky kausel pečeně.

To ge zlaté poswjcenj, to ge zlaté pondělj,
 Máme maso, zas maso, gafo wčera to neběli.

To ge zlaté poswjcenj, to gšau zlaté obžinky;
 Máme maso, zas maso, taky kausel hñětinky

60.

Když jsem jel do Prahy pro hrách, pro hrách,
 Schyнул mně na cestě walach, walach;
 Kdybych mu byl dával oves, oves,
 Moh jsem mít walášska podneš, podneš.

61.

Andulko má, ach ty nebudeš moge,
 Andulko má, ach ty nebudeš má.

62.

Nab bubem a pod bubem měla gebna dvě
 Čerwené gablíčka, gebno dala mně;
 Když mně měla druhé dáti,
 Bačala se wymlawati,
 Že je o ně zle.

63.

Kdybys byla hůlka hezká,
 Wzalbych ty tě do srdečka;
 Ale že jsi opice,
 Tak tě nechcy glž wjce.

64.

To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my;
 Když gá gim dám owsa,
 Dni škáču hopsa;
 To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my.

To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my ;
 Když gá gim dām obroku,
 Dni škáču do šoku ;
 To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my.

To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my ;
 Když gá gim dām otawp,
 Dni škáču do Prahv ;
 To gsau koně, wrannj koně, to gsau koně my.

65.

Na Glčinšá brána, pěkně malovaná,
 Stoji tam má milá, ge vplakaná.

Kdybch to byl věděl, že mně posle pšanj,
 Bylbch se byl nebal pod šarmanjry.

Na koně vyskočil, šátečkem zatočil,
 Abye má milá, tať se s nj laučil.

Až pomarsšrugem přes hory a dohy,
 Tam budau beywatí nasse štodohy.

Getelj šširoh, trávička zelená,
 To bude wždy bšwat nasse pečina.

66.

Giž ge to vbdělano,
 Giž ge to hotowo,
 Pár wagiček
 Na rendljček,
 Kausel mášla do toho.

Měla gſy krásný věnec,
 A nyní giž máš čepec,
 Děleſ co chceš,
 Moſli gať chceš,
 Muſíš býti ženau přebc.

Giž ge to vběláno,
 Giž ge to hotowo,
 Panjmáma
 Dowolila,
 Co ge tomu do toho.

67.

Pod tím Stražštěm mostem zelená se,
 Roſte tam Maryánek, netrhá se,
 Bá ho muſím vtrhnaut,
 Abych se měl přetrhnut,
 Nezahynu, má panenka, neſtarám se.

68.

Giž mau milau na oddawky wedau,
 Bž gſau támhle na wſſičku;
 Dey ti Pán Bůh ſtěstj,
 Moge nymilegſſj;
 Deyž to Pán Bůh můg Honžpčku.

69.

Hop holka mazeg boty,
 Pogedeme do roboty ;
 Holka boty mazala,
 Už gj bota wrzala.

Hey holka, ty gsy sštyla,
 Neni prawda, bota šitla,
 Ga nesyštyla gessťe dnes,
 Ty w hrdlo lžeš gako peš.

70.

Vš, vš, vš, vš ge ženich muž,
 Nemůšťa ge geho žena,
 Dběge ho peřinama,
 Vš, vš, vš, vš ge ženich muž.

71.

Ach ! když nám Pan Jardi štolau ruky swáže,
 Kterak ho poslauchati máme, nám přikáže,
 Což on nám přiloží desatero Boží,
 Takto se křesťanská láska množí.

72.

Když gsem šel cesťičkau aužkau,
 Potkal gsem panenku hežkau,
 Hežkau, černoškau,
 Malau, newyřokau.

Začal gsem se gi wyptáwat,
 Brzoli se kude wdáwat ;
 Za rok, za dvě léta,
 Powjbal pantáta.

Pomalú Honzýčku kráček,
 Polčku kramfljčky wláček,
 Paňmáma tu ležj,
 Nebalešo dweťj.

Paňmáma gať ráno wstala,
 Hned se swé dceruffty ptala :
 S kým to howořila,
 Že gi spát nedala.

Má paňmámo nymilegšj,
 Máš kocaureť chytal myšj,
 Skočil na poličku,
 Blámal sy nožičku.

Blámal sy gi na tři kusy,
 Což ho to zle bolet musý,
 Xuwe na tři kusy,
 Což to bolet musý.

73.

Čekala gsem, nespala gsem do půl gebně hodiny,
 Toho gsem se nenadála, že mi přigbau nowiny ;
 Ty hodiny pěkně gbau,
 A to gebna za druhau.
 Toho gsem se nenadála, že mi chlapce odwedau.

Ach hodiny, ach hodiny, ty gře mně ztemna bílý,
 Když gsem gá šel ob mé milé, wšak gest giž byl den bílý.

Ale swětlo nebylo,

To tak genom swjtalo,

Má panenka zaplakala, až srdce vsebalo.

Neplač holka, nenařkej, wšak gá sy tě newemu,
 Wsednu na wranného koně a na wognu pogeđu,

Gá pogeđu do swěta,

Tam kde růže rozkwetá,

Tam sy budu namlawati zase hezké děwčata.

74.

Gá mám ptáčka w lese, w lese, w lese,

Strakaté wagička nese,

Strakaté, čerwený, bílý,

Že se mně má milá libj.

Gá mám ptáčka w dubu, w dubu, w dubu,

Poslu sy pro něho Kubu,

Kuba má špičatau hubu,

On mně ho wyllobá z dubu.

75.

Eyl gsem proso na sawrati,

Nebudu ho žiti;

Milowal gsem krásné děwče,

Nebudu ho mji;

Eyl gsem, nežal gsem,

Milowal gsem, newzal gsem,

Šti, nežiti, milowati, newžyti.

Tam nad mliepneſem pod geſenem
 Na té veľké ſtráni
 Sľúbilo mně krásné dēvče,
 Věrné milovánj ;
 Věneč vſvitſh,
 Prſten ſtkvoſtně wprytſh,
 Od nj doſtal gſem, přede dēvče newzal gſem.

Wſtūm gegim gaſo z ráže
 Hubičky gſem dáwal,
 W tſhku gaſo labuť biſlēm
 Wětrjček zahráral,
 Láſtau pľeſal gſem,
 Kudy gſem ſſel, wzdychal gſem,
 W noci nespál gſem, přede dēvče newzal gſem.

Časné ráno, dſjwo než zvonjſ
 Cynká na kľekánj,
 Wſtal gſem, abyſh časné ſlyſſel
 Slawjčka pľeſánj ;
 Eſel gſem za leſem,
 Ale ach co widěl gſem :
 Hořem zbledl gſem, protož dēvče newzal gſem.

Tam w dolínách w kľenčách huſtých
 Dēvče s glným ſtálo,
 On gi ľjbal, tiſľnul k ſrdcy
 Dēvče ſe gen ſmálo.
 Gá paľ zblednul gſem,
 A hneď z roſſtj zwolal gſem :
 Eſt gſem, nežal gſem, milowal gſem, newzal gſem.

76.

Když jsem husy pásala,
 Zyma semnau trásala;
 Když již husy nepasu,
 Již se zymau netřesu.

Když jsem byla malíčká,
 Říčkali mně Ančička,
 Mončko když jsem veliká,
 Potřebugu ženicha.

Esel Honzýček na hauby,
 Dn tam někde zablaudi;
 Nezablaudi, nebog se,
 Dn nám taky přinese.

Má Andulko, mé dítě,
 Celá se mně líbíte,
 V ta wasse podobá,
 Že jste hodná osoba.

77.

Pekla buchty, pekla s mákem,
 Posílala za wogákem;
 Po děwce poslala,
 Do Hradce, do Koljna.

Pekla buchty, pekla s mákem,
 Poslala ge za wogákem;
 Po Máři do Prahy,
 Gebnau gj ge pebrali.

Ach auweg náramny
 Boleſti hlavy,
 Že mé potěſſeni
 Má na mne hněwy;
 Dna na mne hněw má,
 Kauká za giněma,
 Hragte mně muzyčnj páni
 Wžhůru marš nowý.

Měſíc giž wycházý
 Z huſtého mraku,
 Pober ty mně brzy
 Má milá ruku:
 Naſſe rozlaučeni
 Bude dnes poſlednj,
 Zanechej ſy zaš pro cyžý
 Galeſſnau láſku.

Powěž mně má milá,
 Proč gý změněna?
 Wždyžs pač býwáwala
 Gať malowaná;
 Děi kaľné, tmawý,
 Zwáře žſynawý,
 Gen ty mně powěž má milá:
 Kdo tě w láſce zná.

79.

Gá Husarka malá
 Mezg Husarama,
 Husark ge kumpanne,
 A gá genom sama.

80.

Wogácy gebau, gebau
 Lámhle za horau,
 Potkali bivočicy
 W zelené kytlicy,
 Wzali gi s sebau.

81.

Posud gšem etnau panmau,
 Budau chodit zamnau,
 Mládency y wbowcy gebnau bránau,
 Pěkně wystrogenj
 Dagje pozdrawenj:
 Zdráw buďte pantáto s panjmámau.

Přissli gsme k wám s chutj,
 Ať wás to nermautj,
 Chceme wassi deeru namlauwatj,
 Tomuto mládency,
 Mlá tšpě w truhlicy,
 Dwa koně, dvě kráwy w chliwě státi.

Statek geſtĕ progde,
 Diru w něm nenagde,
 Šfacunĕt na ſeſt ſet giſtĕ wygde.
 Ploty gſau žánovní
 A wrata wyždĕny,
 Štobela a chlywy při zahrabĕ.

Přitom y na dvoře
 Má něco družbeře,
 Kruty, huſy, kačny, mnohé klĕte,
 Berana, geħnicy,
 Šwjni plemenicy,
 Kozu, pſa, a holuby na hřĕ.

Dáteli mu dceru,
 Wĕřte na mau wĕru,
 Že ſe budau žtwt bez rozmaru;
 Když wy deři dáte,
 Co pro ni hobláte,
 Žudau mjt hned plnau ſwar ſomor.

82.

Hop holka, liſky ſabát,
 Dáme ſy wrták zahrát,
 Holka ſabát neſlĕkala,
 Předce wrták tancowala.

83.

Hořela lipka hořela,
 Má milá pod ni seděla,
 Slíštěčko na ni listaly,
 Mládenec pro ni plakáti.

84.

Pivo, pivo červený
 Mně geš velmi přijemný;
 Bať se ho napij,;
 Hned celý ofřegu;
 Pivo, pivíčko dobrý,
 To geš mně velmi zbravý.

Pivo ge nápoj zbravý,
 Každý to mlaudeš pravý,
 Pivo kuráť bodá,
 Tomu, kdo ráb pívá;
 Pivo ge bať nebeský,
 Pravý to sládek český.

Kdo nechce pivo pít,
 Nemá na světě štěstí,
 Skrz bláhý, barevný,
 Dám tabák poslední,
 Pivo ge bať nebeský,
 Přisáhá pítáť český.

Wijwat wy kamarádi,
 Steřj pigete rádi,
 Píwečko dobré ge,
 Dobře nám šmakuge;
 Kyž ge ho do sptosti,
 Tožby byly radosti.

85.

Kaupala se Lida Liduffka w wobě studeně,
 Kaupalo se mé zlaté srděčko samogedině.

86.

Gá tu nebudu, wěru nebudu,
 Nebudu tu flaužit,
 Přigde má milá, holka rozmilá,
 Bude po mně taužit.

Gá tu nebudu, wěru nebudu
 Při muzyce škákat,
 Přigde má milá, holka rozmilá,
 Bude pro mne plákat.

Pogď sem má milá, holko rozmilá,
 Na konjčka wšedám,
 Neb snab tě wjce, mé milé srdce,
 Wjce nevhledám.

Bagebu kamsy w hory a lesy
 Do cyžy fraginy;
 Wšak tě w mém srdcy milowati chcy,
 Mé srdce gediny.

87.

Měla jsem holoubka v truhle zavřeného,
 Dně gest mi vyletěl do pole širého,
 Do pole širého na zelený baubeš,
 Tamť sobě zahaukal můj zlatý holoubek.

Nehaukey, nebraukey, můj zlatý holoubku,
 Neběley mé milý věššjho zármutku.
 Gá gi ho nebělám, bělá sy ho sama,
 Když gá doma negsem, zahrává s ginýma.

Kaupil jsem ti pentle zamodralé barvy,
 Abyš ge zapletla v vlasý kadeřavý,
 Kaupil jsem ti bruhý, ty byšy červený,
 To na rozlaučenau, žeš byla mau milau.

Vždyť gsy mně sliboval, že ty sy mne vezmeš,
 Gen co pod hágečkem žito garj sežneš;
 Žito garj sežals, mne gsy přebce newzals,
 Bodegž ti můj milý Pán Bůh štěstj nebal.

88.

Pomalu nahoru daleko se vjde,
 Slunéčko, měšščeť nagednau newygde,
 Nagednau gest nebylo staweno Řim město,
 Nechcešli mně wěřiti, zeptey se giných sto.

Podweden gsy mládenče, wěřjšli své panně,
 Na oko se ti stawj, gakby chtěla tebe,
 Gakoby gen samého tebe milowala,
 A po straně pabesát rábaby gich měla.

Panna, kůň a sukno, to w nocu se nekoupj,
 Kdoby to chtěł kupowat, muselby byt hlaupý;
 Musš neyprto zkusyti dobrotu a barmu;
 Aby sobě newybral mjšto panny larmu.

89.

Gať gá mau panenku znám,
 Dna má na rynku frám;
 Prodává cytrony,
 Kupugu ge od nj,
 Gať gá mau panenku znám,
 Dna má na rynku frám.

Gať gá mau panenku znám,
 Dna má w hospodě frám,
 Prodává ketskwičku,
 Má majtnau hubičku.

Gať gá mau panenku znám,
 Dna má w hospodě frám.

Gať gá mau panenku znám,
 Dna má na těle šfrám,
 W nosu kapičku,
 Na bradě šstopičku.

Gať gá mau panenku znám,
 Dna má na těle šfrám.

90.

Počkej holka černoosá,
 Je mne nechceš milowat.

Gato mi směla věčnou lásku,
 Věčnou věrnost slibovat;
 A čemu ty křiu gawarowau
 Slib své lásky wpryla,
 Pročs gen wpeppawě ke mně,
 Dšemetná, mluwila.

Nemož gať gšme tenkrát w mági
 Po laukách se wobili.
 D radošti gaťo w rági,
 D lásce gšme mluwili;
 Tenkrát w řeči bylas zgetwná,
 Že mám krásné twáříčky,
 Gestlibych ti, počkej zrádná,
 Genom chťel dát hubičky.

Děwče, děwče, to mne rmautj,
 Že mne nechceš milowat;
 Komu sy mám postestnauti,
 Komu klam swěg žalowat;
 Proč sy mne tať málo wššjmáš,
 Gen sy přebcy tjeiti dey:
 Tu lásku, kterau ke mně máš,
 Gato před tjm mně gj přeg.

91.

Moc laubele, moc laubele,
 Panjmámo máte,
 Takéli wy nám, takéli wy nám
 Kauspčel dáte.

Nebudu se to noci taulat,
 Budu sy raděg namlaumat,
 Sswarné běwče gako ryba,
 Gegijž twář gest celá libá.

Moge ncpmllegssj lida
 Překná bjlá gako křída,
 Mí očičky gako trnka,
 A nožičky gako srnka.

Tu gsem gá sy zamilowal,
 Hned řdyž gi otec chowámal,
 Dwadcet let gsem čekal na ni,
 Nynj gest holka na wdánj.

Wit se ženit chćege
 Namluwenau mage
 Pannu kozu cheti.
 Genž spratek bjla,
 Dce gest ztratila,
 Těž y milau máti.

Go lde čtvernohého
 Nasslo se tu mnoho,
 Dal k sobě pozwati;
 Kterijž pro památku,
 Takowého snátku
 Dali se nagiti.

Pať spizjerna zpusťla,
 Woda w sudě zhusťla,
 Kwasnice rozšli :
 Tak byl kwasu konec,
 Beně zwonil na zwonec,
 Všichni se rozběhli.

94.

Musím se mé dítě tebe zeptat,
 Gestli mne staumati chceš giž přestat :
 Tři léta , tři zymy co tebe znám,
 Předce tě wystaumat nemůžu sám.

Gá wšak w prawdě nemám té smělosti,
 Bych se tebe zeptal s vprjmností :
 Gestli mne milugeš gať gá tebe,
 Nemůže wěděti genom nebe.

Kolik tisíc krotů gá gsem zmařil,
 Než gsem slowům twým slaběm uvěřil :
 Ach gať mnoho věcí gá gsem wystář,
 Co gesttě horšjiho , pro tě nespář.

95.

Gá gsem zeman , chleba nemám,
 Genom kobyličku
 Bedu na vřiktu,
 Tam gi prodám.

Až gá vmřu, co mi dáte?
 Dubovan truhličku,
 Do ní kofíličku,
 To mi dáte.

Na tom wječku słowo Boží,
 Aby gste wěděli,
 Za něg se modlíli,
 Kdo tu leží.

Leží on tu nebožtíček,
 Hned wychowán z plíneš,
 Lěch Sabřých paneneš
 Milowanjček.

Často se za něg modlíme,
 Neb on nás milowat,
 Když na žiwě býwat.
 Pamatugme.

96.

Dkolo Prahy
 Gsaw sedlky braby,
 Dkolo Nymburka
 Gat seblát taš děwka
 Rechobj nahý.

Dkolo Lěsý
 Gsaw taš lěsy;
 Pole, lauka, kabe,
 Wrchnost gest Gsport hrabě.
 Ach to gsaw časý.

Když on w ty časy
 Býwal Esport w Lispy,
 Wždy slawně panowal,
 Po Labi jezdiwal,
 To byly časy.

Když on plaul tudy,
 Hráli mu dudy,
 Kde plaul blíž břehu,
 Stál tu lid w swém zběhu
 Velké hromady.

Na obě strany
 Měl své poddany i
 Těm házel sedmiky,
 Tak ctíl své sebláky,
 A sobě náchylný.

A tak vždy dále
 Plaul blíž Litole,
 Těch osm dudáků
 Nadělali hluku,
 Dva dni zněl státek.

Když ticho bylo,
 Bas se slyšelo :
 Bubiž zdřám náš Esportu,
 Bůh ti prodj větu,
 Se rozlihalo.

Stogi hruska w širém poli wysoká,
 Dob nj pěkná bílá růže rozkvetá.

Matrhey sy má panenko té růže,
 Nastrkej gj Honzýčkowi do láže.

On ti bude na těch růžích bobře spát,
 Ráno wstane, bude tobě děkowat.

Děkugu ti, má panenko, děkugu,
 Před tebau gá swůg klobauček smekugu.

Nesmekej ty swůg klobauček předemnou,
 Wšak tě zejtra nassí páni odwebau.

Nechť odwebau, wšak odwebau pro tebe,
 Žes mi dala bjlý šáteček w hospodě.

Prala pleny v studánky, plakala,
 Ach tyž gsem tě můg Honzýčku neznala.

Gá gsem holka mladá,
 Wdalabych se ráda;
 Když nemám powlačky,
 Žádný šaty taky,
 Gafá pro mne rada?

Ma to nie nebbeyme,
 Gen se přebey chčegme,
 Sessigesh podslamky,
 Nasypesh težanky,
 Nic sy nesteysskemye.

99.

Giž wás opausstjm, tatščku,
 Y mau rozmilau matičku;
 Dělugu wám za mé ob wás chowánj
 Až do tohoto prowánj.

Mé srděčko, mé wnitřnosti,
 Wadne ob prubě litošti;
 Že se musšm nynj ob wás oddělit,
 A do cypny se wzdálit.

100.

Meřekl gsem dnes tepden,
 Že budu wogál,
 Swázali mne na den
 A odwedli pač.
 Dán mi kůň wranný
 A osedlaný,
 Šáborky čerwený
 Na něg gsau dany.

Nefšťastná ta chwile,
 Která nás laučí,
 Až šly mé milé
 Kapagi z očí;
 Gegi twáčičky
 Gako rúžičky
 Memagi barvičky,
 Bledé gsau nyněčky.

Ten šáteček bílý,
 Kterýžs mi dala,
 Dobrá kurtá, šly,
 A bránějí těla;
 W seči nebo střelbě,
 W smrtebné době
 Mau pamět na teba
 Budu mjt w sobě.

101.

Káča má, Káča má šněrowačku s prymama;
 Šněrowadlo pentličkowý, žapínadlo knofličkowý,
 Kragkowý wjneček, pozlacený wěneček.

Káča má, Káča má šněrowačku s kolaria,
 A sukničku lemowanau, a zášterku twětowanau,
 Štřewjce s očkama, a kramfleky s cwočkama.

Káča má, Káča má šněrowačku s cypatha.
 Abo chce Káču milewati, musy na ni odprodati
 Pár konj, pár wolů, gessťe k tomu kobyłu.

Káča má, Káča má hranáty s bakátama.
 Kdo chce Káču ženu míti, musí ctnostný, mravný býti,
 Splechetný mládenec, tomu Káča dá wěnce.

102.

Náš kocour strašatý
 Měl ocas vřatý,
 Vřa, vřa, vřa, vřa, vřa, vřa, vřatý.

Náš Jan gel ze bítora,
 Upadnul v wola,
 W wo, v wo, v wo, v wo, v wo, v wo, v wola.

Náš Gírka když brobil,
 Walach ho vhodil,
 Vho, vho, vho, vho, vho, vho, vhodil.

Nasseho Jzáka
 Honili židáka,
 Žida, žida, žida, žida, žida, žida, židáka.

103.

Když jsem šel okolo domu,
 Kde má milá přebývá,
 Dna kaulá oknem dolů
 A na mne se všmívá ;
 Gakoby chtěla wygemit
 Mně tak něco tagného,
 Gá jsem nemoh wyrozumět
 Z pohlednutí gegího.

Wstala ráno na srojtánj,
 Sšla na lauku tráwu žit;
 Ohljidla se a spatčila
 Milého za sebau git;
 Proč gdež zammaw nymilegšji,
 Gdi radšji ž pantátowi,
 Gešli on nám w tom dá wšš,
 Aby gšme byli swogi.

Ach radoštný, přeradoštný
 Neplešši swobodný staro,
 Můžu milowat, gen fby chcy,
 We swětě gešt mnoho hlaw:
 Můžu y také nemušm
 Milowati, gen fbyž chcy,
 Dneš gšem zde a zegtra ginde,
 Nanynce giž dām kwinde.

104.

Kde máš Andulko winicy,
 Kde máš Andulko ššep?
 Tam pob podlaubi,
 Kdo se tam wlaubi,
 Ten má swět.

105.

Wngbu gá sy na wššičeš, a gešče se pobiwám;
 Woráli tam fde mlyg chlapec, gá sy na něg zawolám.

Poged' chlapče, poged' domki, nech' giž toho woránj,
Neb mne má hlavíčka bolj ob samého wolánj.

Nechcy, nechcy, nepogedu, gessťe mám záhon worat ;
Co pať gsy se nestybděla, přeb lidma na mne wolat ?

Co pať ty gsy se nestybděl, řdyž gsy za mnau chodjwal,
Falešné slova gsy mluwil, falešněs mne milowal.

Leť ty ptáčku, sstěbetáčku, pozdrawug mně mau milau,
Abp na mne nečekala, že giž mám zde zas ginau.

106.

Lepšji ge bratřičku na wranném konjčku,
Lepšji ge bratřičku wogákem být.
Nežli se oženit, bublawau ženu mjt,
Lepšji ge bratřičku wogákem být.

107.

Dostal gsem bjlý šaty,
Penjze, chleba taky,
Dostal gsem šarličku,
To pro mau holčičku,
Čerwené woloženi
To gest mé potěšeni.

Dostal gsem bjlý šabát,
Penjze, chleba, tabák,
Každý na mne sočj,

Swět se semnau točij,
 Že nesimj nikam giti,
 Že musym wartu státi.

108.

Wšedny panenky s tráwy gdu, gen ta moze negde;
 Dna se tam posekala a snad ji krew vjde.

Esła má milá do sábečku, chytla tam ptáka,
 Dala sy ho do šřípečku, tam sy ho zamáčkla.

Esła má milá do sábečku, chytla tam wrabce,
 Dala sy ho do ššátečku, řekla: že má chlapce.

109.

Nebudu v sebláka,
 Seblák ge šselma welká,
 Náno časně wřtane,
 Hned gde do marřtale,
 Ptá se hned na pacholka,
 Welkáli ge řezanka.

Když gsy ty sebláčku pán,
 Řezey sy řezanku sám;
 Gá se budu djwat,
 Gať ti bude ljtat
 Řezanka ob štolice,
 Když rád gjdámáš wegce.

110.

Smál se, smál,
 Tráwy se držel,
 Tráva se s ním vtrhla,
 A on seděl tak žhola.
 Smál se smál, tráwy se držel.

111.

Co pak bělá starý Hejbálek ?
 Co pak bělá starý Hejbal ?
 Hejbal, hejbal, hejbal,
 Až se celý zhejbal,
 Zat gest v nás často beywal.

112.

W zahrádce pod merunkau
 Milowal suchý tenkau,
 Když gest gi milowal,
 Wšedno gi slibowal,
 Andulko budete má ;
 Honžýčlu, nenj možná.

113.

Co bělá má žena,
 Když gá nebháwám doma ;
 Co bělá má žena, když gá gsem pryč ?
 Dna ge v wikýře
 Wola tam na hawjře :
 Hawjři, počte k nám, muž mág ge pryč !

Počkej ty Pepku, čo to dohájal,
 Že gŕy ty Nance fěrtoch rozmázal;
 Kďyž gŕem rozmázal, mušým zawázal,
 A to sám gen wjm, co mušým wyšát.

Počkej ty Nanke, gá na tě powjm,
 Že gŕy se ptala: kolik ge hodín.
 Počkej ty Nanke, gá na tě powjm,
 Žes se tanlala celau noc s giným.

Počkej ty Nanke, budeš naříkat,
 Už bude Pepík o ginau říkat.
 Počkej ty Nanke, budeš naříkat,
 Už bude Pepík giné přimýkat.

Pogď sem ty Pepku, gen na slowjčko,
 Potěššiš moge smutné srděčko;
 Nawrať se Pepku, na starau stezku,
 Potěššiš swogi milau Nanyňku.

Gá tu nebudu, gá od nás pryč pŕgdu,
 Gá tu nebudu, gá pŕgdu pryč.
 Gá pŕgdu do swěta,
 Kde růže rozkvetá,
 Tam sy wyberu, co genom budu chytit,
 Tam sy wyberu, co budu chytit.

116.

Gať žiwa gsem newiděla taťowěho Łocaura,
 Aby měl hlamu tať welkau gaťo nasse garmara,
 A ta nasse Rozáta,
 Milowala Kasspara,
 Coťoliw Kasspar wdělal,
 Swedla to na Łocaura.

117.

Sedna hodina s přínocy byla,
 Když mne má milá wyprawodila
 Přes ten zelený háj, gdi gen Honzýčku sám,
 Gdi s Pánem Bohem!

Menj na nebi toliť hwězdíček,
 Co mně má milá dala hubiček;
 Menj a nebude, co swět swětem bude,
 Toľiť hwězdíček.

118.

Menj lepšij gaťo mladá žena,
 Když ona se rozweselj sama;
 Ráno dá hubičku a w poledne dřevě,
 Na wečer sy sama ke mně sedne.

119.

Gá gsem sy mysljwal,
 Že ge žena spás,

Gá gsem gi vová;at
 Na tenhý promaz.
 Dna gako wztékla,
 S promazu se smékla,
 Vtekla mně zas.

120.

Žali gsau trávičku nab šruhan,
 Hleďte nab šruhan;
 Pomáhala gebna na druhan,
 Hleďte na druhan.

Stálž gest tam Honžóček za dubem,
 Hleďte za dubem,
 Házal na Ančičku žalubem,
 Hleďte žalubem.

Neházeg mág mltý žalubem,
 Hleďte žalubem,
 Wšak my žádná twoge nebudem,
 Hleďte nebudem.

Byla tu cestička šlapand,
 Hleďte šlapand,
 Esla tudy Ančička, plakala,
 Hleďte plakala.

Esel za nj Honžóček, štyškal sy,
 Hleďte štyškal sy,
 Dohonil swau milau, weyškal sy,
 Hleďte weyškal sy.

Proč pať sy mŕg milŕ stepŕáte,
 Hleďte stepŕáte,
 Že wy inne má milá nechcete,
 Hleďte nechcete.

Přigbe ŕ nám mŕg milŕ w neběli,
 Hleďte w neběli,
 Gá wám bām wěneček zelenŕ,
 Hleďte zelenŕ.

Mŕg milŕ w neběli nepřissel,
 Hleďte nepřissel ;
 Zelenŕ wěneček oprssel,
 Hleďte oprssel.

121.

Co gsem smutná myslila přeb panem farářem,
 Že gsem ruky pobala přeb welkŕm oltářem.
 Co gsem chtěla giž to mám,
 Giž přeb tŕm se neřowám.
 Přesmutná děwečka.

Co pať gim to pan farář , co gim to přikázal,
 Když gest on gim obaum dwaum štolau ruce swázal,
 Jožŕřkowi , Bětuffce,
 Když wázal štolau ruce,
 Co gest gim přikázal ?

122.

Gá mám chalaupku na wrssku bez doffelü roztrhanau,
 Až gá se opigu,
 Gá sy gi possigu,
 Hra , hra , hra , hra , hra , hra , hra , hrachowinau.

Gá mám walacha , lenocha walacha , walach ge müg.
 Až on mne poneše,
 Hlawičkau zatčese,
 Wala , wala , wala , waláßfeß müg.

My gsme seblácy w nassj wsy gafo pšy roztrhanj.
 Rdybby byl konßel peš,
 Rychtár peš , šafár peš,
 Wploby pšü , pšü , pšü , pšü plná wes.

123

Giž nic nebbám , že mne nemilugeš,
 Giž nic nebbám , že mne nechceš ;
 Gá chlapec wšborný
 Gsem k lidem podobný,
 Gsem geßtē swobodný,
 Mám kabát saukéný,
 Tak nic nebbám , že mne nemilugeš,
 Giž nic nebbám , že mne nechceš.

124.

Alle Pane Bože to gsau šwandy,
 Máme w nassem domě samé Wandy.

Bába Manda, máma Manda,
 Dcera Manda, děvka Manda,
 V ta podruhyne taky Manda.

125.

Smutno, těžko na tosse strany,
 Kamkoliv se obrátím,
 Když není ráno snídani,
 Welmi se to srdce trápím;
 Kafe, cukr již jest dražší,
 Není ho možná pít,
 Musíme snad milé sestry,
 Mužům štaty prodati.

Moge sestra pomýdala,
 Že rač děvčetu pustí,
 Byť sama těžce dělala,
 Kafe že neopustí;
 Má to tom dobře, gá gi chválím,
 Všdyť světa nepřebudem,
 Gestli se nám nedostane
 Na kafe, žebrat budem.

Rač to polebne kausel chleba
 Eukého gisti budu,
 Rač střevce bez spalíčků
 Na nohách nosyt budu;
 Rač rukávy samé dřev,
 A koflík zbyť můžem,
 Všdyť ge tak žádnó newidj.
 Bez kafe byť nemůžem.

126.

Gá nechcy žádného genom Honzu, Honzu,
 Gá nechcy žádného genom Honzu;
 Honza ten mne bude wožyt w kryptém wožu.
 W kryptém wožu čtyrma koňma,
 Ach můg milý Honza, Honza.

127.

Má milá zawoley mne, přiwoley mne k sobě.
 Gať ty dobře vděláš,
 Když mne k sobě přiwoláš,
 Má milá zawoley mne, přiwoley mne k sobě.

128.

Karlščku, Karle,
 Nepowibey na mne,
 Hrušky zragau, gablka taty,
 Přigb Karlščku dám ti taty,
 Begtra od polebne.

129.

Počkej, zastaw, malý formánečku,
 Až gá pobám, až gá pobám hochowí ručičku.
 Když gšy chtěla ruce pobáwati,
 Mělas na to, mělas na to dřjwe pompsliti.
 Newěděla gsem, zapoměla gsem,
 Když gsem gá se pásávala swým střjbrným pásem.

130.

Na bjlé hoře
 Sedláček moře,
 Hezka u dceru máz
 Dej mi gi Bože,
 Hupi, hupi, hupi,
 Dej mi gi Bože hup.

Kdybych gi dostal,
 Cobych sy weyřkal,
 Žti řta toralů
 Bych sy wyřepřkal,
 Hupi, hupi, hupi,
 Žti řta toralů hup.

Žti řta toralů,
 Ložage za nj,
 Dalbych gi řřkat:
 Gať gednost panj,
 Hupi, hupi, hupi,
 Gať gednost panj hup.

Ložage napřeb,
 Ložage wzádu,
 Dalbych gi wozyt
 W pěkném řočáru,
 Hupi, hupi, hupi,
 W řpytém řočáru hup!

131.

Nerabjm žádnému
 Kamarádu mému,
 Aby šel k holce,
 Když ona nechce,
 Po schodech nahoru.

Gá gsem tam gednau wlez,
 Byl gsem bit gako peš
 Rískowau holj,
 Ach což to bolj;
 Nepřigdu tam pednes.

132.

Přinešte mně sem wogenšké mundury,
 A hned vhlídáte, co bude z Gůry;
 Klobauk přemowaný
 Na wšechy tři strany
 Důrce na wzdory.

Menšíž to hobné na wognu se dát,
 Každý mně musý říkat: Pane Soldat!
 Sedlák se pokoří,
 Gač přigdu do dwěří,
 Bude se mne ptát.

A když budu nosyt na bohu paláš,
 Dřuhama břínku gako Mikuláš,

Gürka bude trink Wein,
 Ly sſenkürko sſenk ein,
 Co, neplepſſi máš.

133.

Žyma bylo, wjtr ſaukaſ,
 Máš tatjček z oſna ſaukaſ,
 Neſaukepte z oſna tatjku,
 Wrazj wám wjtr raſiku.

134.

Rudy, rudy, rudy, rudy
 Do paňſké zahrady.
 Rudy, rudy, rudy, rudy
 Do paňſkých wrat?
 Wrata gſau zawřeny,
 Stébſlem zaſtrčeny,
 Rudy, rudy, rudy, rudy
 Do paňſkých wrat.

135.

Ta paňſká hoſpoda na ſopečku ſtogi,
 Kdo nemá penjze ať do nj nechodj.

136.

Zabělala buchty ſtubenau wobau,
 Hau, hau, ſtubenau wobau,

Přes kolena lárnala,
 Předce sy ge chválila,
 Že dobrý budau,
 Hau , hau , že dobrý budau.

137.

Ža paděšát zlatých malé wolčata,
 Což gsem se ossidil milé děwčata
 Neossidil gsem se gafo na ženě :
 Wolky mážu prodat
 A penjže prohrat,
 Ale ženu ne , ne , ne.

138.

Máž sedlák má bceru welkau,
 Bá počkám až bude sedikau,
 Ač ona mně dá , a ona mně dá
 Ho , ho , ho , homolku welkau.

139.

Lepši gebna Rakussanka
 Než Morawské děwče,
 Rakussanka dá hubičku
 A Morawka nechce.

140.

Černé oči gděte spat,
 Musíte wy ráno rostat.

Ráno, ráno, raničko,
 Dřivo než vygbe sluníčko.

Sluníčko již vychází,
 Má milá { se prochází.
 Můj milý {

Prochází se po ryčku,
 Že slyšela novinku.

To novinku taková,
 Že na wognu werbugau.

Werbugauli, bubau brát,
 Škoda chlapců nastokrát.

141.

Když gsau nassi pjmáwali,
 Také my pjt budem;
 Dni málo zachowali,
 My nic mjt nebudem.
 Pobudem, nebudem, světa nepřebudem;
 A co po nás zůstane,
 Kdo wj, kdo to dostane.
 Však gá newjm mnoholi,
 Žiw gsem, newjm blaucholi;
 Wmřu, newjm brzoli,
 Zdaž doma nebo w poti;
 A co po mně zůstane,
 To má milá dostane,
 Však gá newjm, mnoholi.

142.

Kopali, worali, gá gessťe ležel,
 Popad gsem kalhoty, taky gsem bžžel.

143.

Poslali mne do Werauna natahowat warhany,
 Potkali mne kamarádi, oni se mne hněd ptali;
 Wem kossili do zubů,
 A wděley bu, bu, bu,
 Wšak gá s těma kamarády panj kmotro nebudu.

144.

Židowko pogď na wes!
 Nepřigdu mám šábeš;
 Takyli my zmoeknem
 Pod tjm nassim oknem?
 Záhon petržele, záhon mrkwe,
 Nechoďte k nám hossi, až se smrčne.

Židowko pogď na hrách,
 Gá nesmjim, gá mám strach,
 Hrách ge kulowath,
 A ta čocka hladká,
 Belj ge kyselý, mrkew sladká,
 Běžte holky, ge tu cesta hladká.

145.

Žejhulinka kuřá na buku w lese,
 Kuřu, na buku w lese,
 Džwi se ššocynku, ožwi se řde gšy,
 Kuřu, ožwi se řde gšy.
 Tuhle gá gšem ty gebiná,
 Kterás mé řdce ranila.
 Džwi se řde gšy,
 Kuřu, ožwi se řde gšy.

Bazpřwal stawjček w hářku zeleném,
 Šm, hm, w hářku zeleném,
 Že my, mág ššocynku, šwogi nebudem,
 Šm, hm, šwogi nebudem.
 Nebudeme spolu řobit,
 Nebudem se spolu twobit,
 Ach giž nebudem,
 Šm, hm, šwogi nebudem.

146.

Stará baba gebe, stará báďa gebe š marcypánem,
 Starý dědeř za nj, starý dědeř za nj š tulipánem,
 Dna do pece,
 Dn za nj předce,
 Dna do řuchyně, on gi pořřřřřge twiblicema.

147.

Mám tě má milá mám tě ráď,
 Raupjme my šy winohrad,

Ty budeš kopat a gá žit,
Tak se budeme dobře mjt.

148.

Rominjé má šteš, Rominice ne,
Rominjé ho potřebuge,
Abýž Rominy wymetuge,
Rominice ne, ne, ne, Rominice ne.

149.

Myslivočy, myslivočy, my werbugete,
Gá se toám také dām, mne newemete,
Gá štišleti nevīmjm,
Freykunsčim nerozumjm,
Wemte mne přede s sebau, gá se navčjm.

150.

Gač gšem žiw gšem newiděl gšem takowého blázna,
Abý on šel do hospody, tdyž ge kapca prázdna.

151.

Niš, niš, niš, niš, niš, niš,
Dženil se kožessniš,
Wzalt geš sobě starau babu,
Swadba byla v korábu,
Byla baba byla ráda,
Měla čerta kamaráda,
Kamarád byl dobrá liška,

Sed na babu, gel do Slejška,
 A ze Slejška do Miljovška,
 Kjer tu babu hrom roztirjšká,
 Gať se mele, tať se mele,
 Gede prpč na babě směle,
 A té nassj Suzaně,
 Gestli on gi doštane,
 Za sedm let bēda panně.

152.

Nepřigbu domů, nepřigbu domů, bylbych doma bit;
Máma na mne bule,
Že jsem gi sněd' nudle,
Nepřigbu domů, nepřigbu domů, bylbych doma bit.

153.

Zaleymey, zaleymey zahrabnjčtu,
 Zaleymey, zaleymey tulipán ;
 Až gá obtud pryč pogeđu,
 Gať gá tě tu nenechám.

154.

A ty bratře kamaráde, gá na tě něco wjm,
 Je ty za mau holkau chodjś, gá za twau nechodjm.
 Gestli tě tam dořtanu,
 Dám sv klobauř na stranu,
 Wymelu ti
 Po mé chuti,
 Sám při nj ořtanu.

Tobě Echo sy stěžovat
 Budu mé trápenj,
 Tobě budu wyprawovat
 Mé trpké sauzenj;
 Tyš zagistě ten gediný,
 Genž wyslyšši hlas newinný,
 A báš mému strápenému
 Srdcy vtěšsenj.

Dnes osm dnj w mém hágečku
 Wsnula gsem mile,
 W tom snu stálo v stromečku
 Pacholátko bjlé.
 Smutně se na mne díwalo,
 Slzy z očí wyleywalo,
 Ač radost má gest ztracena,
 Štěstj mé zmizelo.

Wjšli, bj on, co lášťa gest,
 Měg semnau autrpnost,
 Trpjm mučka, snáššjm bolest,
 Pro twau gedinkau ctnost;
 Mé srdce tebe miluge,
 Twšig obraz sy oblíbený,
 Dnem y nocý bez wššj mocy
 Nebá mně pokoge.

Nato se ke mně posabil,
 Wgal mne za ruce,

Mé červené lje hladil,
 Mně plesalo srdce;
 Ťkauc, smjmlí se tě tážati,
 Mohuli tě milowati ?
 Bez tebe nechcy žiw býti,
 Smůg žiwot tráwiti.

156.

W Brandesfým lese čert babu nese,
 Wy klucy prtácy vškoweyte se.

157.

Nemůžěš mně zapřít, žeš mně nebala,
 Na zelený lauce mezy stromama;
 Když gsem bala, bala gsem
 Wyssjwaný harasem
 Pěkný bjlý šáteč s třema rohama.

158.

Pi synáčku pomalaučku,
 Pi synáčku pomalu,
 Máme malau štoboličku,
 Máme malau štobolu.
 Piwo sem, piwo tam, muzykanti hreyte,
 Wšak gá wám zaplatjm, nic se nestarente.

159.

Goby koza netrkala, ona rohy má,
 Goby panna nesřákala, ona nohy má;

Wem kopyčku za rožjček,
 Weď gi bo chljwa;
 Wem panenku za ručičku,
 Weď gi bo kola.

160.

Chytili gsme lososa,
 Chytili gsme ho w nocp.

Sabili gsme, wačili gsme, smažili gsme,
 kausali gsme, stráwili gsme a t. d.

161.

Starobý kominjě chěl hezkau holku mit;
 Nechtěla ho žádná panna,
 Že gest černý gašo wrána,
 Musel sobě kozu wzjět.

162.

Panímámo co to? dobrý ge toto!
 Gať to nemá dobrý bñti,
 Wjdyť se musš kóteniti,
 Cybultau, šafránem,
 Wapantau, břečtanem.

163.

Šageg mŭg Andjtku, šageg přkně,
 Nebudešli hagat, wyšsupám tě.

164.

Gaš to ten pan farář pěkně řáje,
 Rozdává obrázky, štolau váže,
 Gá na to řázanj taky pŕgdu,
 D geben obrázeš prosyt budu.

165.

Latičku starý náš
 Šebitwau hlavu náš;
 Dokud gŕy mezy námi,
 Wšdyčy gešť dobře s námi.

166.

Kdybys byla holka má, holka má,
 Něcochych ti řaupil;
 Kuce, nohy polámal, na řekchych ti šlaupil.

167.

Kde ge mládeř, tam ge šáreř,
 Tam ge taky piwowáreř;
 Kde se piwo wařj,
 Tam se dobře dařj,
 Pogďme tam, a pime ho,
 Až do rána bjlého.

168.

Kdyby mne byla moge mamička,
 Dokud gsem byla gešťě malička,

Dala do kláštera,
 Nebylabych wčera
 Znala Honzčka.

169.

Wšak nám tať nebude, až se oženíme,
 Wšak nám tať nebude, až se wdáme,
 Dáme sy dělati kolíbku na děti.
 Wšak nám tať nebude, až se oženíme,
 Wšak nám tať nebude, až se wdáme.

170.

Šopša tryndyryndy není to tať gafo gindy
 Wýwáwata.
 Šopša tryndyryndy wždyť pigema gať gšme gindy
 Wýwáwaki.

171.

Dobrý den šafáři, dobrý den!
 Přijďte mi šafářku na tepden;
 Nepřijčím, nedám,
 Potřebuju sám
 Každý den, každý den, každý den.

172.

Ančičko z Tepna, z Tepna,
 Nechoď do mlepna;

Stáreť ge bublawý,
 A mládeť chrchlawý.
 Ančičko z Tepna,
 Nechoď do mleyna.

173.

Wzał gsem sy babičku staříckau,
 Myslił gsem, že něco má;
 Dna má w komoře kohana,
 Dn gj tam kotrháwá.

174.

Kdyby mi to Pán Bůh dal,
 Aby sy mne dubáť wzal;
 Dudybych mu nosyla,
 Chlebabych mu prosyla,
 Kdyby mně to Pán Bůh dal,
 Gen aby mně zabudal.

175.

Mohla gsem se dáwno wdát,
 Nechtěla mně máma dát;
 Gestli gá tať musým žítat,
 Budu na ni naříkat.

176.

Gá mám mau milau rozmilau,
 Dna ge z Kutny horu,
 Dna má šřewjčky pylowu.
 Dřlačila sy nohy.

177.

Abybych gá wěděla, co dělá Matěg,
 Gábny mu poslala na pivo zlateu,
 Na pivo zlateu, pěkně kulateu,
 Aby se nabumbal můg zlatý Matěg.

178.

Píme pivo s bobřem, gežme bedrně,
 Nebudeme řkonat, nebudeme mřjt;
 Gebna bába pomřdala,
 Abyž do řesa řodřwala
 Na ten bedrně.

179.

Masopřřt brřjme,
 Nic ře řnewadřme,
 Břpnt, břpnt, břpnt.
 Pročby řřme ře wadřř,
 Abyž řřme ře řař řhleřali,
 Břpnt, břpnt, břpnt.

180.

Nasse djwka Anka samé sáblo,
 Nebyl gsem glž wěru v nj dáwno,
 Dna gačo řipu ruce má,
 Wssečo sebau dobře dělat bá.

181.

Když gsem šel splnicý,
 Potkal gsem djwčicy ;
 Gá gi dal dobrý den,
 Dna hned wynbey wen
 Z kapy cwočy, cwočy, z kapy cwočy.

Hned gač gsem ráno wštal,
 Tak gsem se nassauštal
 Poljwčy z wegčete ;
 Co pač mne nechcete
 Holky hlaupš, hlaupš, holky hlaupš.

182.

Náš tatjčeč nebožtjčeč, bey mu Pán Bůh kralowštwj,
 Ten pomáhal starým děwčkám často k nášey radosti ;
 Wměl worat, vměl žit,
 Wměl také piwo pjt,
 Wměl také po wšech šlacých dobré wojno čumelit.

183.

Gá gsem čubý paustennjč,
 Nemám nic nowého,

Nežli pár pantoflíček
 Z dřeva lipového.
 Mobilj se můg breviář,
 A hodinky, též žaltář,
 Spim na twrběni lůžičku,
 Kámen gest můg polštář.

184.

Ty wy-máte trápnau dceru,
 Gať gá wám gi nesežeru;
 Deyte sy gi wymalowat,
 Deyte sy gi za ško,
 Můžete se na ni djwat,
 Když wám bude lefno.

185.

Ty černé oči, ty gá mám nehradšj,
 Ty černé oči, ty gá mám rád,
 Černé očičky, bjlé ručičky,
 Když gest ge možná pomilowat.

186.

Ani gsem se smutná nenabála,
 Abych pumpričkka toljbala,
 Hageg, hageg, hageg,
 Pumperičku malep.

Hageg , hageg , myčko pŕigbu po vlicy,
 Rmotry prosyt o frupicy,
 Gedna drobet mauky , drobet mljka,
 Pro toho malého pumprljka.

187.

A Radwanowu cesta zelená se,
 Ge tam hezká holka , newdává se;
 Wdávay se má panenka nebo ne,
 Co gest mně gedenkrate do tebe.

188.

Gbi má milá , gdi do lesa , gsyli bosa,
 Podjwep se geli rosa;
 Rosyčka ge pěkná bjla,
 Roske na ni rozmaryna,
 Bude gi žit moge milá.

189.

Hory , kopce , černý les;
 Newiděl gsem mau panenku gessitě bneš.

190.

Rdyž gá pogebru přes ten les,
 Genom mne konjčku pěkně neš;
 Klusey gen klusey , genom nedupey,
 Doneš mne konjčku , kam sám chceš.

191.

Slaužil gsem na Šwamberku,
 Slaužil gsem na Lhotách;
 Wšechno gsem tam wšsudp propil,
 Gen sem žůstal w kalhotách.

192.

Šel tudy, měl dudy,
 Ani nezapískal;
 Bodegž mu ty dudy
 Čert celé roztříškal.

193.

Hág = hág = hágečku zelený,
 Siž gsem gá na wognu chycený,
 Na wognu mne dali,
 Promazy swázali,
 Široko daleko do swěta zabali.

194.

Nasse Káča přiložila do pece tři polena,
 Při té práci spálila sy hlaupá děwka kolena;
 Ach to byla nowina,
 Spálila sy kolena;
 Pošlete gj pro doktora, ať se na ni pobjwá.

Nasse máma, hodná máma, gá gsem gegi tolastnj syn,
 Dna měla tři tisjce, gá gsem gi ge roznošyl.
 Dna mne přede ráda má,
 Gessitě mně peníze dá,
 Abych gen byl hodně vesel od večera do rána.

195.

Kutáleg se, kutáleg, červené gabljčko,
 Komuž ty se dostaneš, má zlatá holčičko.

196.

Wem sy mne mňig milš, wem, wem, wem,
 Dobrá hospodinka gsem, gsem, gsem,
 Gá ráno wstávám,
 Krawičkám dávám,
 Kuželjčky dopřádám,
 Wypřádám, zapřádám.

197.

Málo pšentic, málo žit,
 Nesmjme se oženit,
 Pšenice gsau zelenš,
 Musšme být bez ženp.
 Málo pšentic, málo žit,
 Nesmjme se oženit.

198.

Šla děvečka z Kolína
 Na garmark do Kaučima,
 Počkala se s ní Pán,
 Roztrýskal jí žbán.

199.

Wandrowala blecha, počkala jí deš,
 Kam pak milá blecho, kam pak wandrugeš?
 Šá wandrugy na parádu,
 A to šewcy do rukávu,
 Mám tam bítí dnes.

200.

Ach, ach, ach!
 Spálila jsem hrách,
 Poljwka mně wytrpěla,
 Co jsem smutná wytrpěla.
 Ach, ach, ach!
 Spálila jsem hrách.

201.

Geſſež gednau zazpjuám,
 Za tym Dworákoic lesem,
 Abyš má milá wěděla,
 Abyš wěděla, kde jsem.

202.

Gij wſſeſty panny gbau domu s tráwy,
 Má panenka geſſtē ſpi.
 Wubeli tať ſpáwat,
 Ať ſe bude wdáwat,
 Coť to bude nehežty.

203.

Meni na ſwětē bylina,
 Aby pro něco nebyla,
 Sledy, má milá, ſwjtíčko,
 Ať žhogiś moge ſrbhčko.

204.

Kaučni holka, kaučni,
 Kterak gſau mě ſlaukſi,
 W té Gičjnſtē hoſpodbě,
 A to wſſečſo pro tebe.

205.

Mám gá gedn žámeček, ček, ček,
 Mám gá gedn žámeček,
 Wwjtrám njm ſſátek,
 Co mi žawdal w pátek,
 Můg rozmiſſy holeček, ček, ček,
 Můg rozmiſſy holeček.

206.

Gá máu panenku znám,
 Že gi milugi sám;
 Že mě gi lauběgi,
 Co za nj choděgi,
 Na to žhola nedbám.

207.

Giž ge mŭg Honžpčku weta,
 Mára tě nechce za žeta;
 Gá tě nechce za milého,
 Nech taukánj daremného.

208.

Gá mám lauku při dolině,
 Tráva na nj newyhyae, hup, hup, hup.

209.

Co gsau nám hoſſi náčy dołázali,
 Co gsau nám hoſſi náčy dowedli,
 Dni nám nasse holky odwáděli,
 Dni nám nasse holky odwedli.

210.

Matičko nebeská
 Co pať negšem hežlá,
 Že mě w tom Sičině žadně nechce ?

Gá pŕigbu do swěta,
 Kde sŕiěšŕi wykwetá,
 A tam sy namlurwjm hodné chlapce.

211.

Na tom nassem nátoničku,
 Na tom nassem nátoni,
 Dtočil se mŕg Honzŕpěčť na wranném toni.

212.

Gen ty mne tonjěku pěkneš nes,
 Dostaneš owjěka gešŕtě dneš.

213.

Ja wobau , ja wobau , ja wobičkau,
 Woral mŕg miláčeť s šobylíčkau,
 Měl od mne kŕtičku za klobaukem,
 Špiwal a zatweřŕkal s welkŕm hlukem.

214.

B Hořhna ge lauku zelená,
 Zabíł myslíwečeť na nj gelena,
 Ĥupa, ĥupa, ĥupa, na nj gelena, ĥup.

NB. A tomuto ĥupa se počne dupati.

215.

Swjta , swjta , swjtáníčŕo , gá gsem gešŕtě w hořpobě,
 Konjěky w mařŕtali ĥřechťagi , kdo pať ge čeřat bude ?

6 *

216.

Co pak sy myslíš, že gá se newdám,
 Když hebbáwného fěrtausstu nemám,
 Gestli ho nemám,
 Gení sy ho zgednám,
 Lobě se předce podwábět nedám.

217.

Či gsau to konjčky,
 Že gsau tať maličky,
 Na teg wasši oboře?
 Má milá prawila,
 Že gest ge sháněla,
 Že giž nikam nemůže.

218.

Třeboničtj páni, to gsau pisaři,
 Napisali psanjčko na kanceláři.

219.

Když se mně ta láska zrušila,
 Která mne nepwice těšila;
 Kdybych byla sto let živa,
 Žádnému chlapcybych newětila.

220.

Pročpak gš má milá tať ráno ložitá,
 Když gešitě přeháněš nepřivát?

Báhy gsem wstala , došť gsem nerába,
Když na mne pantáta newolal.

221.

Chobila po hágku,
Trhala marpánku,
Co ge po marylance,
Když mne žádný nechce.

222.

Gá , když wibjm své Libuffce na ručičce,
Gať chowá malé děťátko w podobstičce :
Kauťám na ně,
Gať se směje,
Roztomilé pacholátko ty gšy moge!

223.

Hřeg sluněčko , hřeg !
Hory doly křeg !
Dowysťoč sy woyffe,
Na té nassí střesse
Kolo wděley.

224.

Když gsem nezahynul , když ta wogna byla,
Také nezahynnu , když giž pominula.
Když gsem nezahynul we francouzských lukách,
Také nezahynnu své panence w rukách.

225.

Což ten střivánek ob půl noci zpívá!

Což se ten hlásek pěkně rozlihá!

Sedne na hágičku,

Zpívá sy písničku,

Aby slýšela samička milá.

226.

Pásla má milá konjčka, pásla má milá koně

Gen wždycky po záhončku, 'gen wždycky po záhoně.

A když dopásla ku koncy, obrátila se zase,

Gá ty konjčky pásti nebudu, nechť sy ge pase kdo chce.

Po gedné straně pšenička, po druhé straně žito,

Pověz mně holka má milá, kterého ge ti líto.

Ten, toho ge mně neplstěge, ten co odemne gebe,

Ten mne milował vpřijmně, chodjwal ke mně we bne.

Toho mne není nic líto, ten co má černé oči,

Ten mne falešně milował, chodjwal k nám w noci.

227.

Ža nassj laukau

Šlewcy se tlukau,

Některj potěhem, některj rukau.

228.

Střivánek ač malý pták, nikdy nezahálí,
 Ráno, večer pracuje, Pána Boha chválí.
 Dělejte my také tak, jako ten střivánek,
 V gedné ruce lopatu, v druhé ruce křížek.

229.

Trávníčka zelená, to ge moge poleženi,
 Trávníčka zelená, to ge moge peřina,
 Gať se z gara začne pučit,
 Nechcy se wjc doma mučit,
 Trávníčka zelená, to ge moge peřina.

230.

Wždycky gest se ptala,
 Kde armáda stála,
 Žeby ona ráda za wogáky;
 Že wezme putničku,
 Do nj kořaličku,
 Že bude probáwat na kregocárky.

231.

Což se mi má milá hezká zdáš!
 Budešli tať hezká, až se wdáš?
 Geště hezčegšši,
 Můg neymilegšši,
 Wem sy mne, vhljdáš.

232.

Wstáwec má milá, gíž ge den!
Zapřáhnu konjčky, pogedem.

233.

Huspyčky se w wobě perau,
A wogácy massirugau.
Poznala má panenka milého,
Abpž sebat na konjčka bjělého.

234.

Hay! huso ze senjčka,
Hay! huso ze žita;
Sestli na tě seblát přigbe,
Budeš ránanu žabita.

235.

Nepogedu k želj worath,
Loby byla strawa nasse;
Na snjbaní želná poljwka,
Na wečeři želná kasse.

236.

Mlág milý na lauce seče,
Pospjssim za njm hrabat;
Až tu tráwíčku shrabeme,
Budem na nj tancowat.

237.

La nasse lářka
 Břwala heřka,
 Co geř se zruřřila, giř ge na nic.
 Wěřřjčku faukey,
 Ĥolaubku haukey,
 Ĥe měřřři milěho, giř nemám nic.

238.

incompl

Ĥaro nám nařřawá, řunce gařně řwiti,
 Ĥromy zelenagi,
 Ĥřáčkowé řpiřwagi,
 Rozwiřegi se řwiti.

239.

Ĥá heřkau Ĥolčičku mám,
 Wřřař za ni neřĤodjm řám;
 ĤĤoděgi mně za ni
 Ĥpolubruřř mogli,
 Ĥá gim w tom wřkle neřám,
 Řařřři se na wognu řám.

240.

ŘĤyř řě newiřjm,
 Řarmaucená řĤodjm,
 ŘĤyř řě newiřjm, truchliřá řřem;
 A gař řě wřřřám,

Weselé srdce mám,
Wšedné starosti zbawena gsem.

241.

Rasťowička ljtá, ljtá,
Powjda že swjtá,
Gdi Honzýčku domū,
Pomoct ti nemohu,
Gábych byla bita, bita,
Gábych byla bita.

242.

Wy panenky sedlšty ge wás tu gen dwanáct;
A my páni mládency stodyme se za wás.

Po ulicy běži, země se netepká,
Z každé strany ob sukničky hadr gi kauká.

Střemíčky má panšty, do nich noby sedlšty,
Nestogjte wšedty za nic děwečky sedlšty.

243.

Když gsem swau Lidušku bopromázel domū,
Sedl gsem sy s nj na dnu, co ge po tom komu?

Wšak gme my spolu nic zlého nedělali,
Genom gme wprjmně spolu rozmlawali.

Gá gj štífl ručičku, zagjela se w řeči,
Kdybys má Liduško byla trošku wětšji.

Sklopila očičky — od gegi pať ljeť,
Gať byly zarděny, mohl rozjít swíce.

Lichaunty měšpček wystupuge blebě,
Gá gsem gi polibitl, smál se na mne hlebě.

Wčera gsmе se sešli, swatě gsmе sy řekli —
W tom tu něco sřustlo, ach! gať gsmе se lekli.

Sešitě mau Libusku wpprowobim domů,
Potom gi polibim, co ge po tom komu?

244.

Negsy, negsy, gať gsy se dělala,
Negsy, negsy gať se děláš;
Galešné srdce máš,
Nic sy mne neroššimáš,
Když se gebnau sama poznáš.

245.

Prawda a žádná lež,
Žádné ženšle nic newěť,
W knihách Salomauna,
Genž gsau přislowi, gsem wynalez;
A to w tomto smyslu:
Žádný dům na piřku státi nemůže,
Žádný ženškau chytrost nepřemůže.

Prwnj otec Adam,
On gest dal owšem přiklad nám,
Prwnj bídu nassil,
Strze swau ženu zanechal nám.

Strž gablka gedeni,
 Byl z ráge wyhnaný wem t pracowáni,
 Proto že poslechl ženšlé rady.

Muž Boží Dawid král,
 Ten se dosti naplakal,
 Kdo gest byl příčina
 Jeho žalosti, že on plakal?
 Krása cyžž ženy
 Přivedla t hřessenj muže Božího,
 Že se w swém životě
 Dopustil zlého.

246.

Krásně děwčátko šlo,
 Smutně wzdychajic plakalo :
 Ach gá nešťastné stwoření,
 Kam mne moze zlé důmění,
 Ach kam mne přivedlo !

Lys byl wššj cti , chwáky
 Hobný mládenče rozmilý,
 Gá gsem tš stále šaumala,
 A nikdy nic neseznala,
 Co se t falšš chýl.

W twém srdcy gsem wšše
 Widěla gašo w zrcadle ;
 A přede tě stále teprala,
 Y twau wěrnostj zhrbala,
 Ach nynj běda mně.

247.

Přišla ke mně včera z rána
 Přezalostná novina,
 Že můj milý těžce stůně,
 O tom jsem newěděla.
 Ach co sobě počít mám,
 Koho sobě obgednám,
 By mně napsal pár řádeků,
 Do kom ge poslati mám ?

Siž gá widim, že gest darmo,
 Že tam musím sama jít,
 Abych mohla s nejmilejšim
 Pár slovček promluvit.
 Abych se ho zeptala,
 Chceš mji doktora,
 Ach co bych ho přewelice
 Neráda gá ztratila.

248.

Gábych se ráda wdávala,
 Nasti mi nedagi,
 Žebych se dostala,
 Kde chleba nemagi,
 Koláče nepěči,
 Wbož si lidé
 Co se teď napláchnu.

Poslechněte lidé zlatí,
 A přistupte ke mně bliž,
 Pán Bůh s námi, všichni svatí!
 Vděkyme všichni říj.

Po Krkonosích již chodí
 Rybrcol ten mocný duch,
 Mnoho šťastů lidem plobí:
 Před ním vchovey nás Bůh.

Začasto se po obloze
 Vznášjí jako křávec,
 Nebo jezdi v zlatém voze
 Jako krásný mládenec.

Tu hned gať had leze z země,
 Tu zas promění se v strom,
 Tam zas strážjí lidště plémě,
 Bleskem jako bavičný broum.

Přede však řbyž sy požertuge,
 Tento lesnj horšťý host,
 Lidi často obdaruge,
 Dní má střjbra, zlata dost.

Trochu střjbra nebo zlata,
 Řbyž mi taky genom dá,
 Pakby byla holka gata,
 Pakty byla holka má.

Kdyby byla holka gata,
 Třebas sy gi hlybat drať,
 W tlamu nasypu mu zlata,
 Wsackbych gá mu wytřel žrať.

250.

Píseň o sebliském poswícení.

Radug se žmotře Dwořáku, budem weselj,
 Bude w nás poswícenj, dá Bůh, w neděli.
 Wola gsme giž zabili,
 Prasata gsme pobili,
 Čtiry husy náležitě gsme vřmili.

Dwanáct liber howěžšho masa mařit dām,
 A štopowého do želj osm liber dām,
 Šest liber wěpřowého,
 Pět liber vzeneho,
 Mám berana, toho nechám vpect celého.

Dewět kačen mám we dwoře, w lauži plawagi,
 Ty mně vžitku žádného wice nedagi,
 Dám ge taky pobiti,
 Můžeme ge vžiti,
 Šnatbych ge musel wogáškům dáti vpecti.

Wšeli žmotře, co mně moze žena radila,
 Měl gsem čtiry dwadecť kuřat, wšechny pobila,
 Když poswícenj mám, ži-
 Přátelům ge sništ dáme,
 Wjc sy na nich na pššiferách nepřichowáme.

Tri hrnce červené řepy mám glž vařeny,
 Dva zlatý gsem k poswicenj dal na kořenj,
 Šwestky máme na sadě,
 Dětný gabika w zahradě,
 Starý šlepice gsau taky gessič w posadě.

Po šestti štyřsich koláčů napelka žena,
 Pomáhala jí štyry dny šará Matena,
 Každému hostu dost dām,
 Od gidla co w šatku mám,
 Který māj šmotr nepřigbe, ja šselmu ho mám.

Piwa nemám, gen půl sudu, to se ti přiznám,
 Však v našeho šentěře dobrý kředyt mám,
 Až od stolu wstaneme,
 Tak k muzyce půgdeme,
 Co se nám nebude líbit, to wyženeme.

251.

Takhle w Kotycanech pomalaučku tancugau,
 Takhle w Kotycanech pozlehaučku gdau.

252.

Šebna ge w plištku,
 Druhá w kožištku,
 Třetj sy wraždya do nohy křištku.

253.

Genom wšdyčy smutný býti,
 Gistě že se protiwi,
 Žádné radosti nemjti,
 Gest opravdu truchlivoš.
 Dpuštěný, žarmaucený,
 Komu sy mám stěžowat,
 A mé srdce žkormaucené,
 Komu pať mám žalowat ?

Kde gsy, tde gsy srdce moge,
 Pro kterého teď hořjš ?
 Kde gsy o radostná chwile,
 Že mne wjc newyráždě ?
 Gať den mine a pomine,
 Tať gsy se mi ztratila ;
 Knyž okamženj pohyne,
 W kterémž mne opustila.

254.

B p ě w p o n o c n ě h o.

Lobych gá byl chlapy,
 Kdybych mohl git spat ;
 Ginj magj dobré byblo,
 Gá pať musým gať straffidlo
 Po wšy choditi,
 A psy budit.

Gini dobře spi
 Na posteli svých,
 Gá vystogim mnohau lázeň,
 Chodim po vsy gafo blázen,
 Mráz, snih, běšť, zyma
 Gest má peřina.

Gá hůř nežli pes
 Musým hlijbat weš:
 Pes někde do slámy wleze,
 Zaspj zloděge, když leze,
 A gá stoboly
 Hágim swau holj.

Gá mám gen to noc
 Mnoho pod moch,
 Když mne někdo potká wedne,
 Ani předemnau nesmekne,
 Mnau každy zhržý,
 A to mne mržý.

Gá genom to noc
 Gsem ku pomocy,
 W noc každá kráva černá,
 Ať gest moge žena wěrná,
 Gá k ni nesmjm git,
 Wždy musým traubit.

Wedne gen lihám,
 Sfodu z toho mám,

Ani o tom postojení
 Nemám žádné vlehčení,
 Čertubych to dal,
 Bych ponocoval.

255.

Žádný newj, co ge žena,
 Kdo gi nezkušyl,
 Žena ge zvíře,
 Podobná k bře,
 Horší než liška,
 Hladší než myška.
 Žádný newj, co ge žena,
 Kdo gi nezkušyl.

NB. Při následujících verších se, jak v prvních verších
 je začátku a ke konci: „Žádný newj a t. d.
 opakuje.

Před mužem pláče,
 Po straně pláče,
 Šperky miluje,
 Muže sužuje.

Žena ge psota,
 Denní robota,
 Hořkosti pytel,
 Muže sužitel.

Brzy se směje,
 Brzy zas klege,
 Brzy sy fauká,
 Brzy zas brauká.

Žena ge sám čert,
 To nenj, wěť, žert,
 Když začne frnět,
 Smou štěknau drnět.

256.

Wyprostla mně bjla rúže, gá gi trhat nebudu,
 Milowala gsem Wenclejčka, wjc milowat nebudu.

Milowala gsem ho wěrně, w srdcy gsem ho nosyla,
 Toho gsem se nenadála, že gest láska fortelná.

Esel mág milý po vlicy, měl klobauček na stranu,
 Lidé gsau mu powjbalí: Dámhle potkáš swau pannu.

Nemluwte mně lidé o nj, hledět na ni nemohu,
 Gať gi spatřim gednjm okem, hned šlopim obě dolů.

Když gsy na mne hledět nemohl, proč sy za mnau chodjwal;
 Gá gsem se tě neprosyla, aby gsy mne milowal.

Měl gsy dweře otewřeny ob lásky srdce mého,
 Ale nynj gsau zawřeny, nepřigdeš wjc do něho.

Co pať gsem ti wdělala, že mne tať nenáwidíš,
 Wždyť gsem ta, která gsem byla, proč pať se za mne stydiš?

To já mám za mau vpřimnost, kterau jsem k tobě měla,
Skrz tebebych, můj Amante, křem byla vycedila.

257

Počkej Johaneš,
Gať ty dostaneš,
Že gŕy polámal Babeličku.
Gá gi nelámal,
Gá gi milował,
{ Za bradičku. }
{ Při měsíčku. }

258.

Má milá bylabyš
Červená gaťo ryš,
Kdybys byla nechobila
S Honžýčkem na rybiš.

Rybiš se zelená,
Má panenka ge bledá,
Ach že se napila
Z mála piva.

259.

Mládency co chcete
V mého děvčete,
Mládency co chcete v mé panny?

Dá Pán Bůh w neběli,
 Abygste wěděli,
 Že se wám stejpyčka wšsem zapowj.

260.

Mám sšediwau, sšediwau, sšediwau hlavu,
 Mám sšediwau, sšediwau, sšediwau bradu,
 Hlawu ob starosti
 Bradu ob sšelmowstwj,
 Mám sšediwau, mám sšediwau, sšediwau hlavu.
 Mám sšediwau, mám sšediwau, sšediwau bradu.

261.

Gá řeznjš, ty řeznjš,
 Dba řeznjcy,
 Půgde me na garmark
 Pro galowicy.

Ty budeš kupowat,
 Gá budu smlauwat,
 Budem sy děwčáčko
 Hěžké namlauwat.

262.

Tluču, tluču, otervěte,
 Nechal gsem klobauček v děwčete,
 Děwče spalo, gá taky spal,
 Někdo mně klobauček před hubau wzał.

263.

Gedl gsem poljowku
 W Praze na rynku,
 A newjm gaskau;
 Drobet kořennau,
 Drobet kyselau,
 Drobátko sladkau.

264.

Zanechte děwčátka tance,
 Zamřete panského tance,
 On sskodu dělá,
 Řipu doberywá
 Rypákem.

265.

Až gá pługdu k Pjřku,
 Gá na tě zapjřěnu,
 Pogď sem hořka, pogď sem,
 Pługdem spolu lesem.

266.

Ža kregcar brřřřřřřř a ža diwa mařa,
 Aby se nagebla
 Ža wřřřřřřř mařa.

267.

Bubeli zaš zegtra fluněčko swjtit,
 Musým gá mau milau do wsy nawštitwit;
 Bubeli tam giný v nj seděti,
 Nemá mne potud wjc we wsy widěti.

Gestli mně odpowj, že giž mne nechce,
 Ginau sy namluwjm, to welmi lehce;
 Neb gest gich wššady došt w každé wesnicy,
 Y w měště gest gich došt, w každé vlicy.

Dlauhau sy newezmu, moc potřebuge,
 Co se gen na šaty, na šperk gmenuge;
 Krátká ta ge lepšši, potřebuge mja,
 A ge šfikowněgšši, to gá dobře wjm.

Dokud gsem weseľý, gen wy mně hreyte,
 S darebným ženiblem pokog mně depte,
 Alau hop hopsaša, alau wesele,
 Hreyte muzykáti den po dni směle.

268.

Šafář gest rychtáře prosyl,
 Za nádry pečenj nosyl,
 Aby ho odpustil z ženě,
 Že mu dá kausel pečeně.

269.

Byl ten pán hezľý, mladý, hobně mladý;
 Nyněčo ge dědeľ starý, reg horeg, dědeľ starý.

Byla ta panj hodná mladá, hezká mladá,
Giž ge baba štará, reg horeg, giž ge baba štará.

270.

Nasyl gsem kaukole
S pšenich do pole,
Porostali proti mně nepřátelé.
Svět se kolem točí,
Lidé na mne sočí,
Ani mně nepřegau w hlavě oči.

271.

Má milá konopě máčela,
Žabka gi do kapcy skočila.
Na bruhý den
Máčela len,
Žabka gi skočila z kapcyčky wen, wen.
Žabka gi skočila z kapcyčky wen.

Wčera mně zkázala má milá,
Žeby semnau srdce dělila,
Chtěla ho dělit,
Neměla nůž,
Gá gi ho chtěl pügčít, nechtěla vž, vž, vž,
Gá gi ho chtěl pügčít, nechtěla vž.

272.

Rdyž gsem holku wyprovázal,
Nědo na mne hrudy házal.

Nechť ge házel neb neházel,
Gá gsem přebce wyprovázjel.

Když gsem gá k wám chobjwáwal,
Peysek na mne štěkáwáwal.
Gá mu házel z kapey kurky,
Pust mne peysku do komůrky.

Nowjm smutný, co mám dělat,
Tři záhony za den zworat,
Geden dolů, dwa nahoru,
A zas ge přewljct do rohu.

273.

Za tau nassí štedoličkau w tom gečmjnkú,
Přiwázala žena muže na čemjnkú;
 Kuweg ženo,
 Pust mne s něho,
Nebudu ti řjkáwati psý plemeno.

274.

Čerwená růžičko, proč se nerozwigjš?
Pro tebe mág milý, že ty k nám nechobjš.
Kdybych gá k wám chobil, tyby gsy plakala,
Čerweným šátečkem oči wjrjala.

Proč paľbych plakala, když mě nic nebolj.
Milowali gsme se, gačo dwa holuby.
Gačo dwa holuby, gačo dvě hrbličky,
Že gsme so dáwali falešné hubičky.

275.

Kdybych já věděla, kdo mne s milým laučí,
Nasypalabych mu soli mezi oči.

Soli mezi oči, písku mezi zuby,
Aby nemypaustěl falešných slov z huby.

Kolik ge zrnýček na jedné bylince,
Kolik vřijmnosti při každé panence.

Kolik ge zrnýček na jednom galowcy,
Kolik falešnosti při každém mládenci.

276.

Dob nášji strání lauka zelená, ho, ho, ho, lauka zelená,
Zabil Jožýšek zabil gelena, ho, ho, ho, zabil gelena.

To nebyl gelen, to byla laně, ho, ho, ho, to byla laně.
Počkej Nanynko tři léta na mne, ho, ho, ho, tři léta na mne.

Dn se mi směje, že jsem chudobná, ho, ho, ho, že jsem
chudobná;

Sám má šroš w kapse a nic wje nemá, ho, ho, a nic
wje nemá.

277.

Ach auweg! bolj mne mé srdce vřijmné,
Ach auweg! bolj mne mé srdéčko;
Hleděte doctory, hleděte felčary,
Ať mému srdéčku spomáhají.

Sľunéčko zatoč se na to zbežšj lesy,
 Že mne doma wjce nic netěššj,
 Těššjwáwalo mne, ale wjc nebude,
 Bude mne těššjwat někde ginde.

278.

Kdybys měl chalaupku,
 Můg zlatý holaubku,
 Gešštěbys na tebe pomysľlš;
 Ale to podružšj,
 To mně nejwjc mržš,
 To mě má maminka nedowolš.

279.

Gá mám stromeček, gá na něj wlezu,
 Doš málo zatřesu, hned zase slezu,
 Gsaw na ňom gabljčka pěkný čerwený,
 Gá šy ge vtrhnu pro potěššeni.

280.

Li zbežšj seblácy
 Přinesli nowinu,
 Že gsaw tu wogácy,
 Že berau na wognu.
 Pod okýnkem stoji
 A honžhčka laudš,
 Aby gen wyššel wen, že mu něco potwš.

Dej pozor Honzýčku,
 Až přigdeš od panny,
 Čekají tam na tě
 Novodoborští páni.
 Novodoborští páni
 Pulaš ti chystají,
 Koníčka vranného, na něj tě posadí.

281.

Seštitě dnes budem sekat ach oves, ach oves, ach oves.

Dvisek špičatí,

Má panenka kulatí;

Seštitě dnes budem sekat ach oves, ach oves, ach oves.

Seštitě dnes budem sekat ach řečmen, ach řečmen, ach řečmen,

Řečmjnek dozrává,

Moge holka se bleďá;

Seštitě dnes budem sekat ach řečmen, ach řečmen, ach řečmen.

Seštitě dnes budem sekat ach žito, ach žito, ach žito.

Má holka naříká,

Od své matky vtíká;

Seštitě dnes budem sekat ach žito, ach žito, ach žito.

Seštitě dnes budem sekat ach seno, ach seno, ach seno,

Má holka neplač víc,

Nenij ti to platné nic;

Seštitě dnes budem sekat ach seno, ach seno, ach seno.

282.

Starala se matka má,
Kde mně Pán Bůh místo dá.

Na špitálském hřbitově,
Tam mám místo hotové.

Na té staré zvonicy,
Tam gsau mogli muzycy.

Xi mně bubau libě hrát,
Až gá budu twrdě spát.

Kdyby hráli sto hodin,
Gá se smutný nezbudim.

Kdyby hráli y dvě stě,
Gá gsem na blauihý cestě.

283.

Ty nepřilegšji zlaté olhňko,
Pod kterým gsem stáwal,
Na tebe woláwal,
Spjěli Nanynko?

Ach nespim, nespim, bobke tě spšim,
Genom že gá tobě,
Potěšsenj moge,
Dterijit nesmjim.

Když neotevřeš, s Pánem Bohem lež,
 Nepřigdu já k tobě,
 Potěšenj moge,
 Do smrti podneš.

Ach má Mandyto, co gsy myslila,
 Že gsy twogi lásku,
 Spanilý obrázku,
 Žes gi zrušila.

Gá gi zrušila šrz lidské řeči,
 Že gsau nepřáli mně,
 Potěšenj moge,
 Tvé černé oči.

284.

Pod nassjima okny wysšla bylina,
 Powěz mi má milá, kdo k wám chodjwá.
 A nám žádný nechodj,
 Mne se každý bogj,
 Že gsem chudobná.

Pod nassjima okny wykwět z růže kwět,
 Powěz mi má milá, proč tě mrzý swět?
 Mne swět nic nemrzý,
 Gen mne hlawa bolj,
 Plakalabych hned.

285.

Má panenka hezká ge,
 Shodila mne ze stáge,

Shobila mne doľu,
Nabala mně wolů,
Předce za to hezká ge.

286.

Hodie mihi giž zpívat lussi,
Emrt sluče na dvěře, na mau lussi;
Ge bezzubá, slepá, němá,
Řekni ženo, že gá negsem doma.

287.

Gděte wy ženatj k ženám,
Gábych šel, gá ženy nemám.
Gděte wy ženatj domů,
Gábych šel, gá nemám k komu.

288.

Co ge po teg lewanduli,
Která nekwete?
Gaťo po wás, ach mšig neymilegšši,
Když mne nechcete.

289.

To pondělj po hromnicích
Bude garmarť w Netolicích.
Gá tam pligdu,
Pjti budu,
Rozumtu wššať nepezbudu.

290.

Čj to koničky, čj to ?
 Pošliapali nám žito,
 Pošliapali nám gečmen,
 Z konce do konce rošteden.

291.

Hágnev w lese vsnul,
 Někdo mu šos vtnul.
 A to hezky zticha
 V samého břícha.
 Hágná se smála,
 Proč w lese spává.

292.

Gať ge ta láška žlá,
 Když magj gednu dwa,
 Geden gi miluge,
 Druhý gi šlibuge,
 Nechogj tať oba.

293.

Gedau Cykláni : Taljna, - : Taljna,
 Gá šy gim pohádat bám,
 Pohádepte mi
 Cykláni milj,
 Kterého dostali mám.

294.

Která ge panenka stýblivá,
Zdaleka se chlapcům vyhýbá.

Když se jim vyhnouti nemůže,
Vždy se začervená gaš růže.

295..

Přesřkoda Andulko, že těch sagnů není,
Přes tebe Andulko, přes tebe tu není. Tralalala tralalala.

Na sagny se mě ptáš, bubuli ge mlti?
A mě se nezeptáš, bubuli tě chytí. Tralalala, tralalala.

Gá gsem se oženil, ty gšy se newdala,
Na tohoš má milá, na tohoš čekala? Tralalala, tralalala.

Má zlatá Andulko, pŕigdem na procházku,
Tam sobě powjme swogi wěrnau lásku. Tralalala, tralalala.

296.

Růže panna růže,
Dokud nemá muže;
Až budeš mjt muže,
Zwadne s tebe růže.

Kwjteř panna, kwjteř,
Dokud nemá bjteř;
Až budeš mjt bjteř,
Spadne s tebe kwjteř.

297.

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že moga milá

Mobré oči má,

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že mobré očičky má.

Mobré očičky,

Může tvářičky,

Bjlé ruzičky,

Pěkné střevíčky,

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že bude Ančička má.

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že sy má milá

Ginšj namlaubá,

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že ge te mně fatesná,

Gemnat rozprávj,

Dčima háž,

Po giných kauká,

Pať na ně mrká,

Mně se, mně se, mně se všechno zdá,

Že giného w sedcy má.

298.

Leče woba ob Láborá,

Kolem okolo Rychnowa,

Wšestky lávky pobrala,

Gen gedinkau nechala.

Po které Wencljček chobil,
Nanyňku za ruku wobil,
Vtrhl gablko, vtrhl dwě,
Pustil on ge po wobě.

Plyn gabljčko kam ty ráčjš,
Genom ať se nepomáčjš,
A gá plynu po dolu,
A meg Nanynce do domu.

299.

Můg Wencljčku starobáwnj,
Pro tebe mne nechce žádný,
Pro tebe mě nemiluge,
Na tebe mně vřazuge.

Měl gsem holku gačo obraz,
Abyž mne nechceš, hrom tě rozraž,
Hrom tě rozraž na dvě strany,
Za falešné milowánj.

300.

Gá gsem panenka z Holešowic, wic, wic, wic, wic,
Gá gsem panenka z Holešowic,
Neměgte mně za zly,
Dpusťte mně wšicni,
Že gsem vsnula w petrželi, li, li, li, li,
Že gsem vsnula w petrželi.

Gá gsem panenka černoooká, tá, tá, tá, tá,
 Gá gsem panenka černoooká,
 Mám ráda Matěge,
 Ten mne vždy miluje,
 On gest chlapíček vyššacený, ný, ný, ný, ný,
 Mjmá vždy boty vytážený.

Gá gsem panenka bělohubá, bá, bá, bá, bá,
 Gá gsem panenka bělohubá,
 Přegu Matěgovi,
 Vyznám mu svou vůli,
 Když se sejdeme v petrželi, li, li, li, li,
 Když se sejdeme v petrželi.

V o r w o r t

zu den

böhmisch = deutschen Volksliedern.

Auch diesen gilt größtentheils alles, was in der Vorrede zu den böhmischen Liedern gesagt wurde. Es bleibt nur zu bemerken, daß sie nach den verschiedenen deutschen Gränzen zum Theil leise Anklänge der Melodien der Nachbarländer geben, jedoch alle ebenso wesentlich verschieden, als beim deutsch-böhmischen Landmanne heimisch sind. Sie erscheinen übrigens eigentlich nur als Zugabe

und Nebensache, da eine Sammlung czechischer Lieder und Länze der Hauptzweck war, und schließen so wie diese, nur der Historie des Volkes und seiner Tonkunst angehörig, jede höhere Forderung der Aesthetik aus. Dieses für jene, welche exotische Prachtpflanzen da gereicht haben möchten, wo man ihnen einfache Feldblumen bietet. — —

Prag am 14. Jänner 1825.

Die Herausgeber.

I.

Af unsern Weibadam,
 Dau kumma oll Abend zamm,
 Dau setz ma uns nieda,
 Und singa uns Liede,
 Naucha gengma mit ananda hoam.

2.

Unfre Magd, die Thorothe,
 Sitzt dort im Genza und songt Flöh:
 Mia wollnara an Joan abreissen,
 Und da fua a Scheital ihr in d' Lueken,
 Und a Scheital in den Uafen schiän,
 Daß ma a warmes Zimmel kriagn, a Zimmel kriagn.

3.

Bin i so a saubera Putsch,
 Und mouß ins Holzhaua furt,
 Echod is um mi
 Häst mi gnumma, wärst ma Wai,
 Wär' i vom Holzhaua frey,
 Dda sua niät.

4.

Mal sieba Betta Loni, du Kreuzbrava Moa,
 I bitt bi holt goa schön, ach gib mia an Moa;!
 I bin a alts Jungferl, will mi koina mear hebn,
 I thu mi fast schama, und därfs Nemand flogn.

Afn Jahrmækt bin i ganga, af alle Kirwaih,
 Hobbs freundla onglacht, genga olle vobei;
 Des Ding thout mi ärgern, i konns nemonb niät sogn,
 I möcht holt ma Härzerl gern a e mol lobn.

I bitt bi nu a Moal, i bitt hõa mich oa,
 Du guta, du brava, du Kreuzlieba Moa,
 A wenn's naucha nicks hilft, so woas i niät was z thua,
 I müßt ja verzwaifla, wenn bleibn müßt allea.

5.

Ach schauts nur das Mensch on, hat en Kopf en weiffn,
 Hot koane Zähnt im Maul, will denneß beiffn.

6.

W e i ß n a c h t s l i e b.

Dorten beim Aichelbaum hinda da Schuppn,
 Siehri gonz feurige Männa umhuppn,
 Dhna doß i a niät blaubern dran soll,
 San du bei Männa von Silba und Gold;
 D wei bliht es!
 D wei gliht es!

D wei funkelts und flammets so rar,
 Als wann dorten das Himmelreich war.

Däs is a Wesn, däs send a holt Sochen,
 Was sie för wundaschöins Standerl thoun mochn,
 Dina singt täisa, dea andra singt hauch,
 Oba a jeda af unsers Sprach;
 Sia sey oben
 Gott zu loben
 Und den Menschen den Frieden af Erb,
 Dea sein Nachbarn foa Lamml haut g'schert.

Seyd mia willkumma ihr Leut in da Hälttn,
 Nehmt mia's niat Übel, wenn ich enk thou bittn,
 Gebts ma a Nachricht, und helfts ma a weng;
 Denn ma Beständnes bei wlad ma grob z'eng,
 D dou Wunda
 Gleich jekunda
 Fallt ma denna däs Wundabing ain,
 Däs mouß unsa Emanuel sein.

7.

Dau der Graußvoter die Graußmuetter nohm,
 Dau wor der Graußvoter a Brattigom;
 Dau tanzten mer, dau sprungen mer
 Dau worn mer lustig her.

8.

Furiant, Furiant, Furiant, du bist mein lieba Monn,
 Furiant, Furiant, Furiant, du bist mein Monn;

Schau nur dein Weiberl an,
 Wäi schön sie tanzen kann,
 Wäi schön sie tanzt.

9.

Wenn mi mai Schoßal net hobn will,
 Hob ich wul ondre zwoa brey.
 Seg i mai Heütat af d' Sait,
 Und dau gäih i zu ondern af d' Wait.

Wennma ma Gsaifal net gfaifen will,
 Steck' i ma Gsaifal in Sock,
 Dau reuts mi hundert und tausendmol
 Daß i net beßa gfrait ho.

Schoßel, was hot denn dein Bue gsgot,
 Wej er is gonga vo dia ?
 Hot holt gsgot : wenn i ka bessere freich,
 Kumm i bold wieda zu dia.

10.

Ei grüß di Gott lieba Nachba, Nachba,
 Kumma dau scho wieda zsamm ?
 Wäi stehts mit deine Tochter, Tochter,
 Urschel heißt sie beim Nohm ?
 Sey ma dort gewesen
 Bau steht zu lesen :
 Dein lustinga Tanz ;
 Seyn brav umra gsprunga,

Hon die Geige gsunga,
Suche! dau wars ganz!

Oft, oftmals bin i kumma, kumma,
Und berentwegn bin i do;

Daß i enk wos erzählen will,
Und daß i enk wos Neues sog.

Wäi da Gromahansl,

Und da Taschenbaitl

Hon geigt beim grün Hohn

Und die Annagredl

Und die Margarett

Hon a dabei tonzt.

D'bugelt Mariandl mitbn kurzen Swandl

Bildra a an rarn Fleck an

D' Strümpf haots affe kunda mit an Bergbandla,

Da Kütl stäit am grün dran.

Leera Schneckenhaibla

Is a leers Gepraibla,

D' Haar flechts mit an Strick;

Hinten hats a Haus

Schaut das Stroh heraus,

Tanzt gleichwohl brav mit.

11.

Ei allerliebste Schögeel,

Wie gäit denn da Mühl?

Und wie gäit denn da Mühl?

Und ai, daß sie niät klappert

Und gäit a sua still.

I bi zu dia kumma,
 Bei dia hots mi gfreut;
 Und bei dia hots mi gfreut,
 Und i kumm oba nimma,
 Es is letztemol heut.

I bi zu dia kumma
 Im Reng und im Wind.
 Und im Reng und im Wind.
 U i kumm oba nimma,
 Bi niat mea sua blind.

I bi zu dia gonga,
 Hobs Wätta niät gocht,
 Und hobs Wätta niät gocht;
 Obas Thürl dos war gschlossa
 Von Fruch bis in d' Nocht.

12.

Grüß die Gott mein lieba Baua und Fra Wirtthin a dazu,
 Was thun alle deine Leute, Knecht und Magd und a der
 Du?

Seyn sie doch noch alle fleißig, daß ich höre kane Klog,
 Denn das Brod is eigt sua theua, das is eine schwere Soch.

Höa ma lieba Bruda Baua, wos i sog, is gwiß net leer,
 Frou ba Zelten mußt aufsteihn, mußt a geihn 'n Leuten für.
 Ob es regnet oder schneyt, oder geiht a kalta Wind,
 So mouß sich der Baua quälen, und mouß nähren Weib und
 Kind.

Barin du vor allen sey mer mit da Suppn net za faul
 Louß dir alles wohl gefallen, stopf du deinen Leutn s Maul,
 Bleibt die Suppn lang zurlück, jeder bei der Arbeit liegt,
 S is schon oft zum Essn Zeit, d Barin noch im Betta bleit.

13.

Zwüscha Brür und Kommotau
 Da tanzen Ziegn am Stelzen
 Da hobn d' Rüh Pantoseloa
 Des sieht ma wundaselten
 Heisasa! hopsasa!
 Des sieht ma wundarselten.

14.

Eizt hob i mia a Moidal am Tanzbuan asgsea,
 Sie gäit sua schön traschet in Roia douheea;
 Ja winken ia wonken
 Ja wunäschöns tonzen,
 Des is a sua schön,
 Drum muß i zu ia göin.

15.

Wer die Bairisch Durl will hobn,
 Der muß a sommat's Kappel af hobn,
 A sommat's Kappl.
 A silbers Poar Schnolln,
 Des wird der Bairschen Durl schön gfol'n.

16.

Ei so mog i nu ke Bauer me bleiba,
 Es gihet nu immer wies will;
 Du welln vom Bauer leba,
 Nemand will ihm nischt geba,
 Ob i glei a Bauer nu
 Muß benda mit Bändarn die Schuh.

17.

Ei bist denn du der Hupfets Vogel, Hupfets Vogel:
 So steig mit mir in Hühner Knobl, Hühner Knobl.

18.

Am Sonntag is der Kirtog, schöns Schoßerl, was willst
 hohn?
 Kauf du mer nur kan Mühlstan, den könnt' i net ertrogn
 It la lai, it la lai, it la lai, it la lai.

Und wos i dia wea laufen, dos wirst leicht ertrogn,
 A lange Kinderfatschen, dazu e Kindertwogn.
 It la lai, it la lai, it la lai, it la lai.

19.

Gaib Giral gaib hul da Flön,
 Lau das Galgal a mit gehn.

20.

S' feine Moidl ging Nachts ins Bethe,
 S' feine Liebel stand auf dem Ede;
 Er klopft mit Fleiß,
 Schöns Moidl werd gscheut,
 Sie thut ihr Kammerthürl zouschließen,
 Sie thut ihn net eina lossen.

Ach Bübel schweig still mit dein Neben,
 I hob dir schon long Urlaub gebn;
 Reich assa dein' Händ,
 Iza reis' i' n d' Fremd;
 Verholt di fein rebli und fromm
 Bis daß i amol wieda komin.

21.

Ey allallabs Schakal sama gout,
 U lang ma asa zan Fenster mai Hout;
 Mai Hout u mai anra Sochen,
 U eigt mouß i mi bold weita mochen.

Durt as af än Bergla weas wois,
 Dau bin i oft za mai Schakla hi groißt,
 Ho mi oft um sie graft, um sie gschlogn,
 U eigt mog se mi nima hobn.

22.

Möcht i wissen, wei es thät,
 Wenn i a Schakerl hätt.

Ei gester is drei Wochen gwest,
 Dou bin i ba main Moibl gwest,
 Eizt läst sie mi nimma ein
 Ma Herzallerliebste mein

23.

Bea weiß, wos bea Thola mäha, gilt oba neat,
 Bea weiß, oh mi s Moibl mäja mog oba neat,
 Liebste Schwiegaältern mein, liebste Schwiegaältern mein,
 Eizt kumm i nouch euern Töchterlein.

24.

Wenn i ons Heyern denf, wir i schon kronf,
 Denf daß i nimma leben konn
 Wenn i freig kan Monn;
 Anen Mon muß i hobn
 Sollt er nur a holbe Rosn hobn,
 So nimmi i' n on.

Anen Monn muß i hobn, jung oder olt,
 Schigalat, buckalat, lahm, krumm,
 Dei gits überoll
 A Monn den muß i hobn
 Sollt er nur a holbe Rosn hobn
 So nimmi i' n on.

25.

Des Barberl des hätt gern an, hätt gern an Moa;
 Sie gäiht in d' Mollamühl, obs mollen toa.

26.

Müßt mer's net vor Uebel nehma,
 Wenn ma epa nimma zamma kemma,
 Müßt es net vor Uebel nehma mir,
 Wenn i eng mein Liebl produzler ;
 Denn wir sind a Poar Brautleut,
 Denen d' Hochzeit bis in Tod gfreut,
 Müßt es net vor Uebel nehma mir
 Wenn i eng mein Liebl produzler.

27.

Grüß dich Gott, mei lieba Bruda, mei lieba Gottfried
 I hob gehört, du werst heyrothn, ei Bruda thous nit;
 Und sog, wenn du holt heyrothst, was nimmst für ane,
 A dicke, a dünne, groß' oder klane.

Kane Junga, lieba Bruda, da roth i da nit,
 Sie hobn lousa Masila, un sayn glei volla Gift.
 Dbr a Alte, Bruda, wennst a weng mit ihr thoust,
 Sie gäiht um di uma, und Kocht da was gouts.

Abr a setas junges Schnapperl, schnappt selbst alles zsomms
 Wendts alles af ihr Göschel, und net af ihren Monn;
 Bist a net ganz sicher, zu freign fremde Güta,
 Sie send oba kan Geld, nur blouß für die Welt.

28.

Ma Waiberl hot gsagt
 Das Supperl is gmacht
 Soll hoimi gäin,

Das oina is brinna
 Das freina bi Rinna
 Soll hoimi gäin; ui, ui! soll hoimi gäin.

29.

Ey laßt da Fuchs übern Tenna,
 Fongta a ma routh gscheckte Henna,
 Dau hob i von Löchla uain guet
 Ea is a scho drüba und rupft.

30.

Christian, wos moch ma heut?
 Maus in Wald is uns ja weit;
 Wir wolln lieba hinna sißen,
 Und uns a poa Leimspinnl schnitzn
 Salataritum tra tri salataritum tri.

Wota heuta wirbs recht schön,
 Wolln ma denn nicht stellen geihn?
 Rößl Koch an Ardöplbren
 Stedt a bratnes Finkl a drai.
 Salataritum tra tri salataritum tri.

Doch a Fink is wohl zu klan,
 Nimm a noch a Züppenban,
 Thu a Bißl Butta brenna,
 Will dawail zum Bugelherb renna.
 Salataritum tra tri salataritum tri.

Lerchen wollts denn net aufstehn,
 Höats ma wollen stellen gehn,
 Warts nur Bots, mi baißt a Maissl,
 Steckt dawail die Finken ins Häußl.
 Falataritum tra tri falataritum tri.

Junga pack die Sträucha oa,
 Lauf damit zum Schüßhaus noa,
 Höäst denn net du dumme Kröt,
 Höäst denn net, wie da Quaker gräht.
 Falataritum tra tri falataritum tri.

Johann, Gottfried, was stell ma denn,
 Wollma denn net hoima gehn,
 Sayn so früh aufstella ganga
 Hobn net a mal a Eschetscher gfang.
 Falataritum tra tri falataritum tri.

Auf der Welt hob ich kan Freub,
 Gestern Obends um die Zeit
 Kroch mir d' Raß ins Voglhaus,
 Fris mer'n besten Finken raus.
 Falataritum tra tri falataritum tri.

Und da Fink dea kränkt mi su
 Wenns nua wa ma olta Ruh,
 Su wullt ich ka Wort verlierä,
 Wollt getroßt ofs Land marschira.
 Falataritum tra tri falataritum tri.

31.

Ey Baum wenz af d' Frey wellt geihn
 Dort drüben müß dirz assa geihn
 Schöi sochta müß schleicha
 Schöi stilla müß schweiga,
 Ey daß dirz niet verrothen werd.

32.

D herzens schöins Schakerl jek komm i vom Wold,
 A Bögerl ho i gfonga im grünen Wold,
 Hot si hin und her geschwunga,
 Afs Nästrel hinglegt,
 Hot gschwiblt, hot gsunga
 Hot Schnaberl a gweßt, gweßt, gweßt, gweßt.

D herzens schöins Schakerl i bitt bi um d' Snob,
 Verschaff mir fer mei, Bögerl a Häußl von Droth,
 Thu daraf net vergessen
 A Näpfel zum Tront,
 A Bröckel zum Fressen
 Daß mers net werd front, front, front, front.

33.

W e i h n a c h t s l i e d.

Eiza merkt's af ia Breida, kummt's olla dauhea,
 I will ent dazälä a rechta schöna Mäa,
 Haut da koina niät g'sea,
 Wos durten is g'shea
 Wail d' Engl vom Himmel sen kumma dauhea.

Eiza haut ma glai begegnt da olta Hiatmotsch,
 Dea kam a schon wieda von durta hea trotscht,
 Dea sogt, es liegt a Kint,
 A wunnaschöins Dingl,
 An Dohs, und an Jäsl und da Wota daba.

Eiza wir i glei nehma mei Hirtensteda,
 Wirn Honsgirn und Mosen und'n Wait aswecka,
 Daß sie nehma Trumta,
 Und i da Flöta,
 Ehan mern Kintla asmach a lusti viva.

Eiza haib i holt benna afs Besta niät denkt,
 Mouß a wos mit nehma, daß men Kintla wos schenkt,
 Wos wied denn san recht,
 Dei Schauf sen niät fett,
 Durt dea schwarza Hammal, dea wied scho san recht.

34.

Kerschblütl, Fingapfeisl, Tobak,
 Gänsefüßl, Storchschnabel, Pankraz,
 Absätze die Klinga net,
 Filzläuse die singa net,
 Dorten bei der Fiedermühlle gäiht der Weg naus.

35.

Weinachtslied.

Maß, nimm den Dudlsack, laufs waka brumma,
 Dea Hansl und Beitzl solln a mit kumma,
 Solln peifen, solln singa
 Solln tanzn, solln springa,

Solln all lustig seyn,
 Weil uns ist gebora,
 Ganz rein außerkora,
 Ein Kindelein klein,
 Geih Maß, Maß geih! Wir wollen ihm geign und singa dazau
 Daß Kindelein wird schlofen in süßester Ruh.

Maß, nimm den Dubisack, laußn wacka brumma,
 Der Dosl und Steßl solln a mit kumma,
 Solln pfeifn, solln singa,
 Sollns Lamml mitbringa,
 Dem winzigen Kind,
 So hurt in der Wiegen
 Ganz nackend thut liegen,
 Beim Esel und Kind.
 Maß geih, geih Maß! Wir wollen ihm bringa ein Läm-
 melein fein,
 Daß es in die Felle sich wicklen kann ein.

36.

W e i ß n a c h t s l i e d.

Pok tausend! Pok tausend! Däs is a Getümml,
 Ih hör jo wahrhaftig die Spielleut vom Himml;
 Schallmaya und singa,
 Vor Freudent auffspringa,
 Laßt allesammt Buben mit mir etz fei geschwind,
 Bringts Rißl und Strißl dem herzigen Kind.

Wia greiffen di olle o himmlische Bua,
 Es kann di mai Nigel anschaua niät gnua,

Du thust ja nua schmuha,
 Alt thäst du uns truha,
 Wenn i dein Wangerl genauer betrocht,
 So glaub' i, sie wären aus Röslein gemocht.

A Einzigs, a Einzigs, däs bitt' i di nua,
 Du bis a mohl 's himmlischen Boters sa Sua,
 Mia wenn ma absterba,
 Laß uns niät verderba,
 Des Fongers Drglista zu nichta verkehr,
 Ja Mannl, sunst brauchn wir a goa nix mea.

37.

W e i b u n d M a n n .

Wos fong i denn on,
 Ich lauf noch davon,
 Bei dir ist nimma za bleibn,
 Bist denn du ara Moa
 Daß mar a Freud hoben koa,
 Saufft alle Tog
 Wos die Bierkann vermog.

Geih närrisches Weib,
 Maust denn du sogleich
 Sua lügenhaft reden von mia;
 Wenn i a Schnappsel trink,
 Is mir a Spaß wöl a Fint,
 D' Wirthschaft göiht fort,
 I bin hier, oba dert.

War zur Kirchs will gihn,
 Muß das Ding verstihn,
 Wie ma recht aushungern konn;
 Do gihst ma früh nüchtern,
 Lüstern and nit schüchtern,
 Eh die rachte Kirchs gieht on.
 Wenn ma kömmt zur Thür hinein getraten
 Su werd ma genedt und o gebaten,
 Hintern Tisch zu sößen,
 Daß man möchte schwößen,
 Wenn man su viel dicke Kuchen sieht.

Nu kömmt gale Soppe,
 Aus en-grußen Toppe
 Rindsfleisch sauer süß gemocht,
 Rindsfleisch mit Gewörze,
 Wird in aller Körze
 Meerrettig dazu gebrocht,
 Derno kömmt a großer Schweinebrotten,
 Mit an grußen steifen Krautsoloten,
 Sauerkraut und Korpen,
 Daß die Zähne schnorpen,
 Und werd a recht gut dazu gepinkt.

Endlich was dos Beste
 Ane frösch gesezte
 Sammelmilch und Hirsebrey,
 Do brengt die Kermesmutter,
 Kuchen, frische Butter,

Doß es su beschloss'n sey.
 Und frogt, ob mer olle sott gegassen
 Ja mer warn balda wieder assen,
 Derna gihts zum Tonzen
 Mit dam vullen Rönzen,
 Daß die Speise möcht zu Specke warn.

39.

Hir of har o Fichtenstarn,
 Bei Scholz's Käthen war i garn,
 I war su garn und kann ne sen,
 Doß mer könnt be nander sen.

40.

Wann i of schu ei da Stadt kumma könnte,
 Voller Freude well i lustig seyn;
 Gor sehr gerne wullt i sterba flugs noch heute,
 Und ke Stund nich uf dar Welt mehr seyn;
 Denn der Kummer is schu gor zu groß,
 Well ma bitter Hunger leida muß.

41.

Spinn, spinn, mein schönes Mannel
 Ich kauf dia neua Schouh,
 Jo, jo, mei löiba Moutta
 Schoine Schnolla a dazou.

|: Ich konn jo net spinna,
 Mia thoun jo meina Finga

Sua weh, sua weh,
 Meina Fingala sua weh. :| ,

Spinn, spinn, mein schönes Nannel,
 Ich kauf die neue Strümpf.
 Jo, jo, mei löiba Moutta,
 Schoine Zwickala san drin.

Spinn, mein schönes Nannel,
 Ich kauf die schöne Hauba;
 Jo, jo, mei löiba Moutta,
 Die thät mia schon tanga.

Spinn, spinn, mein schönes Nannel,
 Ich kauf die a schönes Haus;
 Jo, jo, mei löiba Moutta,
 Schoine Schindala san drauf.

Spinn, spinn, mein schönes Nannel,
 Ich kauf die an schön Monn.
 Jo, jo, mei lieba Moutta,
 Dea steht, dea steht mia scho on.

Ich kann ja schon spinna,
 Mia thoun ja meine Finga,
 Nimma weh, nimma weh,
 Meine Fingala nimma weh,

*) Anmerkung. Die mit |: :| eingeschlossenen Verse,
 werden nach jeder Strophe wiederholt.

42.

Spillts mia af an Walza, an Walza zu guta, guta Leht,
 Spillt mia af an Walza, an Walza zuleht.

Schauts nua ma Moibl oa,

Wie sie schöi walzen koo.

Spillts mia af an Walza, an Walza zu guta, guta Leht,
 Spillts mia af an Walza, an Walza zuleht.

43.

Mai Vater salig hots gesogt
 Die grußa Herren as der Stodt
 Die woren olle hotb verwirrt,
 Und ich gieb ea hout nit geirrt.

44.

Es is jo nir Schöners, als Denl im Daus
 Und ich trau mich net assa, wenn der Wind a so saust;
 Wenn der Wind a so saust,
 Und schmeißt Tröpfle aufs Dach;
 Wo3 hob i mein Denla than
 Daß sie mich net mog?

Dort unt ba mei Nachba geihts rund um und um,
 Die Koz an der Ketten, der Hund in der Stubn,
 Und der Nachba is a Meßger,
 A Meßger bin i,
 Und ma Nachba sticht d' Kalbla,
 Die Denl herz i.

45.

O du lieba Sonntags = Jupa
 Hoft du du denn schon wieder a Lecka am Rucka?
 Dos Bier hot mirs zerrissa
 Der Bronntwein hot's zerbissa;
 O du lieba Sonntags = Jupa
 Hoft du denn schon wieder a Lecka am Rucka?

Of die Kirmes trif i wieder
 Kömmt der Better Bartel rüber, mein Lieber
 Er bringt die longa Dina
 Die hübscha wunda schüna,
 Die außs Johr soll mein Weib warba,
 Könnt mir schöner Runda warba of Erba?

Ich bleib holt bei Nachbarsdiena,
 Die is für mi gor zu schüna, die Diena
 Nahla hot sie dick und kurza,
 Is so rauh wie a Löpferschurza,
 Füßla hot sie wie a Wochtel,
 Alta Thola in dar Schochtel die Wochtel.

46.

Affe will i gehe zum Bauermoibala,
 Bau dea Hund hängt vua dea Thüa,
 Will sie mi nimma einlauffen,
 Will sie mi wieda affa stauffen,
 Zu dia kumm i nimma mea.

47.

Bist schon long mein Schoßerl gewesen
 Host schon long mein Herz erfreut,
 Und jek muß i di verlassen,
 So nur wegn die falschen Leut.

Wenn i di solt jek verlassen,
 Ist mei ganze Freud holt aus;
 Schönsta Schoß, des derfst dir denken
 Ohne Unglück gehts nit aus.

S gfreut mi nix, als deine Augen,
 S gfreut mi nix als dein Gesicht,
 Nix wie deine rothen Wangen,
 Aba küssen derf is nit.

Hast ma 's Herzerl fest versprochen,
 Wullstst mi lieben wie dein Kind,
 Und jekt host dein Schwur gebrochen,
 Schoßl denf an deinen Ring.

48.

Wenn ich a moal heuroth, a solche mouß seyn,
 Die niät viel essen thout, und trinkt kan Wein,
 Vor Weia mouß ihr graußen,
 Sonst wolt i sie zausen,
 U Gelbla mouß hobn, und a Haus,
 Sonst wird as da Heuroth nix draus.

Und wenn sie halt hoba wollt' nouch da Moba an Gwand
 Dau gebet i ihr glei an Besen in d' Hand,
 Des gheiät für d' Frau,
 Um d' Wirthschaft umschau:
 Durch des kummt a Geldia ins Haus,
 Durch d' Moba steigt alle nua heraus.

49.

Drei ledere Strümpf,
 Und zwei dazou san fünf.
 Hot mia ma Moba a Kortten kast,
 San nix, als lauta Trümpf,

50.

Wenn i koo Nichta wa,
 Ih wüßt neat, wei ma gschea,
 Hätt nix zu kummabiren,
 Ih könnt koin Herrn spendiren,
 Ih wüßt net wei ma gschea,
 Wenn ih koo Nichta wa.

A Nichta, glaubts gewiß,
 Ka klanes Thia net is;
 Ea mouß olls richa, schlichta,
 Und des ba Gwiß und Pflichta,
 Es braucht dazou an Moa,
 Dea rathen, helfen koo.

Columbus
1/16/37

27236.11
Česke narodnj pisne.
Widener Library 003645092

3 2044 089 102 289